

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . . . K 28.—
za en mesec . . . 2.—20
za Nemčijo celoletno . . . 28.—
za ostalo inozemstvo . . . 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec . . . 2.—
V opravi prejema mesečno . . . 1.—70

Sobotna izdaja:

za celo leto . . . 7.—
za Nemčijo celoletno . . . 9.—
za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENEČ

Inserati:

Enostolpna pettivrsta (72 mm):
za enkrat . . . po 18 v
za dvakrat . . . " 15
za trikrat . . . " 13
za večkrat primeren popust.

Poročna oznanila, zahvale, osmrtnice itd.:
enostolpna pettivrsta po 2 J vin.

Poslano:

enostolpna pettivrsta po 40 vin.

Izveja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 5. uri pop.
Redna letna priloga Vozni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštne branilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511, bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 4. decembra. (Kor. ur.) Uradno se razglša:

Sovražnik napada dalje goriško območje in severni del Dobrdoške visoke planote. Odbili smo slabše napade in približevalne poizkuse pri Oslavju in pred Podgoro. Gorico obstreljujejo naprej. Na gori sv. Mihaela in pri sv. Martinu so napadale močnejše sile. Naše čete so odbile tudi tu vse napade.

Namestnik načelnika general. štaba: pl. Höfer, fml.

Dunaj, 5. decembra. Uradno se poroča:

Včeraj so se omejili Italijani ob soški fronti na topovski ogenj, ki je menjaval svojo silo. Samo pri Oslavju so poskušali podnevi in ponoči z osamljenimi napadi, ki so bili vsi odbiti. Na tirolski fronti je razvijala sovražna artiljerija živahno delovanje proti utrjenemu prostoru pri Lardaro.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

× × ×

Poročila italijanskega generalnega štaba.

Rim, 2. decembra. (Kor. ur.) Sovražnik je na Monte Piano pri izlivu Rienza intenzivno streljal s topovi in s strojnimi, ne da bi napadel. Škode ni povzročil. Ob soški črti napad in dež zelo zavirata akcijo artiljerije. Sovražnik izrablja to za presenetljive napade proti Oslavju in ob severnih robih gore Sv. Mihaela, a smo ga povsod odbili. Mali napadi so nam dovedli nekaj ujetnikov na Mrzlem vrhu in eno strojnico.

3. decembra: V dolini Ledro je neki alpski oddelek priplezal s pomočjo vrvi po neki skalnati strmini severnozhodno od Tre, kjer je presenetil sovražne oddelke v utrjenih postojankah, jih prepodil in zasedel postojanko. O za nas uspešno izpadlih malih bojih se poroča iz Val Sugana severnozhodno od Roncegna, iz doline Rinbianco (Rienz) in na robu Fischbacha v dolini Seebach. Nasproti Tolminu je zasedla naša pehota kos neke sovražne utrdbe na griču Sv. Marije, kjer se je polastila nekaj pušk in streliva. Na ostali bojni črti je položaj neizpremenjen.

× × ×

Nemška sodba o bitki ob Soči.

Berlin. »Vossische Ztg.« piše: Trda pesem o krvi in o železu je, ki doni od Soče k nam. Vse spoštovanje našemu hrabremu avstrijskemu zavezniku. V vseh časih bo visoko donela pesem o požrtvovalni hrabrosti in o zatajevalni požrtvovalnosti in o ljubezni do domovine bataljonov našega zveznega cesarstva.

Italijani obstreljujejo goriško bolnišnico.

Usmiljeni brat P. Arhangelj Fiedler, ki je zvesto izpolnjuje dolžnosti ostal v Gorici do 30. p. m. je prišel, pozvan od prednikov, na Dunaj in pripoveduje o barbarskem postopanju Italijanov tako:

V Gorici je občna bolnišnica izročena v skrb Usmiljenim bratom. Je najlepša bolnišnica na Primorskem, nastanjena v sredini mesta v starem poslopju. Je vzoren zavod, v kateri se zatekajo bolniki od daleč okrog. Prior je delavni in predobri P. Longin Horak in poleg njega deluje 11 bratov, od katerih eden, P. Nikodem Lukas, je gradniran zdravnik, dočim je P. Fiedler oskrboval lekarno, a tudi sicer opravljal bolnišnično službo. V bolnišnici delujeta še dva svetna zdravnika, dr. Volbenk Weinlechner, Dunajčan, sin dvornega svetnika dr. Weinlechnerja. Le-ta vodi kirurški oddelek, dočim je primarij dr. Breccelj, ki je za notranje bolezni. V bolnišnici je bilo 187 bolnikov, med njimi mnogo težko bolnih. Poslopje je zelo trdno in ima debele zidove stare zidave, o katerih smo mogli nadejati se, da bodo nekoliko varni. Še več varnosti smo se nadejali od dveh orjaških zastav »Rdečega križa«, ki sta se videli daleč in označevali bolnišnico. »Odrešitelji« pa, ki se bojujejo proti »barbarom«, so namerili topove na staro hišo, ki jim je dobro poznata kot bolnišnica.

Dne 24. junija sta se razpočili prvi dve granati v bolnišnici. Ena je padla v kapelo in jo razbila skoro do dna. Le slučaj je hotel, da se takrat ni prilegla večja nesreča. V kapeli so ležali na mrtvaškem odru trije mrličji, sipina jih je skoro pokopala. Onega dne so bratje obvezavali žrtve, ki so jih po cestah ranili šrapneli, zato se je bila zakasnila božja služba za pol ure. Te pol ure je bilo v rešitev bratom, ki bi bili sicer žrtve obstreljevanja. Stavba je trpela že po teh prvih streljih. Kako so bili razburjeni bolniki, videči, da rabi znamenje, posvečeno po ljudskem pravu, naravnost v cilj brezvestnemu sovražniku, si lahko mislite. Od takrat so padale krogle neprestano na mesto in bolniki so bili v vednem strahu. Posamezne prostore smo izpraznjevali, včasih pa smo nastanili bolnike po kletih.

Popolni pekel je bila Gorica od 18. novembra dalje, ko so pričeli »odrešitelji« z razdejanjem po načrtu. Že prej so namerili na pokopališče in ubili v soboto pred Vernimi dušami pet žensk, ki so posetile grobove svojih umrlih. Po 18. novembru je padlo v bolnišnico 11 granat. Stari debeli zidovi so se podrli po nekaterih dvorah. Streha s zastavo Rdečega križa vred se je razkrila čisto in ubogi bolniki so bili v vednem strahu. Ako so padale krogle v bližini bolnišnice, je razbil zračni pritisk vsa okna po bolniških dvorah. Pomagali smo si z lepenko. Ako je bila razbita po

strelu kaka dvorana, smo morali nastaniti bolnike drugod; tako je bilo vedno premikanje po bolnišnici. Tudi več ranjencev so napravili strelji v bolnišnico, vendar ubilo ni nikogar. Ranjence smo obvezali sredi granatnega in šrapnelskega ognja.

Koncem novembra so preselili bolnike v bolnišnico v Trst in odpoklicali so nas brate. Tudi preseljevanje v vedni toči krogel je bilo smrtno nevarno. Prior P. Horak nikakor ni hotel iz Gorice; pri njem sta ostala P. Rajmund Bernatzik in P. Nikodem Lukas ter zdravnik dr. Weinlechner in dr. Breccelj.

Boji pri Oslavju.

Dalmatinci se bore z golimi rokami. — S kamenjem nad Lahe. — Italijane zebe.

Pri Oslavju na desnem bregu Soče trajajo veliki boji za prodor fronte dalje. Italijani, ki so jih zaslepili nekateri trenutni uspehi, katere so pa naše čete naslednji dan vedno zopet izravnale, menijo sedaj, da bodo mogli tu prodreti proti Gorici, kar se jim je na Sv. Mihaelu in na Podgori vedno izjalovilo. Samo na cesti iz Oslavja v Pevmo izgube vsak dan 500 mož.

Do najbesnejših bojev na celi soški fronti je pač prišlo pri Oslavju, kjer so se Dalmatinci večkrat, ne da bi rabili orožje, z golimi rokami vrgli na obsovaženega sovražnika. Neki častnik, ki se je bil udeležil teh zadnjih bojev v strelskem jarku, mi je pripovedoval, da so imeli mnogi Dalmatinci s krvjo podplute nohte; s tako silo so se lotili Italijanov. Prišlo je do pobliznjih bojev, v katerih se je spoprijel mož z možem v rokoborbi, ali pa so se besno bili z lopatami in sekirami.

Dočim Italijani drugače ob našem protisunkku takoj popuste, so jih tu od zadaj pritiskajoče množice tako porivale naprej, da se enostavno niso mogli umakniti ter se hočeš nočeš morali boriti ali pa udati. V posameznih postojankah so se dajali s kamenjem. Naši ljudje so s kamenjem naglali Italijane iz jarkov, v katerih so se bili že ugnedili. Ko smo jarke zopet zavzeli, smo našli v njih mnogo italijanskih častniških spalnih vreč, nahrbtnikov s proviantom, orožja in orodja; vse to je sovražnik popustil v jarkih.

Napadi pri Oslavju so se vsak dan ponavljali, le dva minolega tedna, ko je brila huda burja, so popolnoma izostali. Ta dva dni nismo imeli nobenega ranjenega. Italijane je preveč zebo, da bi mogli napasti. Neki ujeti italijanski vojak je imel oblečenih sedem srajc, drugo vrh druge.

Z Dalmatinci tekmujejo Korošci, Kranjci in ogrski polki, ki so se zlasti v zadnjih bojnih dneh izredno izkazali.

Pri ujetih italijanskih častnikih so našli nove Cadornove naredbe, ki določajo, da morajo biti vse čete in častniki v rojni črti; med drugim je bilo tudi povelje, da je ponesi napad ne samo do sovražnih jarkov, marveč preko njih dalje v sovražno ozemlje. To povelje je prišlo seveda nekoliko prepozno.

S krvjo zapečaten hrvatska in slovenska zvestoba do habsburškega prestola.

V »Našem Jedinstvu« poroča prof. Lovrič:

20. nov. Tudi danes so cel dan rjovel topovi in tulile granate, da nas Bog obvaruj; Italijani so jurišali na vse postojanke, ki so vam znane iz uradnih poročil. Kakih 12 jurišev je bilo krvavo odbitih. Sovražniku je vendar uspelo, da se priplazi v naše okope pri O. in D. Nič za to; počivajte to noč. »Junaki Abesinije«, na razdrobljenih lavorikah, ti pa, hrvatska Majka, pleti medtem nove vence slave, s katerimi boš jutri ovenčala svojo deco. In zopet bo jutri v sijaju junaštva tvojih otrok zablestel prestol vzvišenega vladarja, zopet se bodo v grobovih razveselile kosti slavnih prednikov, kakor danica v kraljestvu zvezd se bo zopet prikazal nad okrvavljeno Sočo duh velikega Gregorčiča, obdan od vseh svojih velikanov, da zapoje tajnostno zahvalnico zmage in slave tvojim junakom.

Napočil je 21. november. Znamenit dan, iz katerega odseva blesek nebeške harmonije, plamen večne ljubezni, dan, ko bo Dalmatince s pomočjo brata Slovenca najprej docela potolkel svojega največjega dušmanina, nato pa vpričo visokih planin in ob šumenju divne Soče z lastno krvjo zapečatil večno bratstva!

Kakor gorostasni valovi, gonjeni s silo viharja, vzhvalove površino pa se vržejo ob obal, tako so danes krog četrte ure popoldne junaki Dalmacije s pomočjo levov bratske Slovenije planili na ljute izdajalce, ki so se bili včeraj zvečer pritihovali v naše postojanke. Kjerkoli so stopali ti junaki, povsod so delili poraz in smrt; Italijan je vržen iz naših okopov, uničen je, popolnoma potolčen. V naše ujetništvo je prišlo 8 častnikov in 600 mož.

Kar so delali Dalmatinci s Slovenci pri O., to so vršili Dalmatinci z Bošnjaki in ostalimi tovariši pri D. Isto junaštvo, isti uspeh. Tu so Dalmatinci ujeli 50 Italijanov 127. polka in cel bataljon so jim pa uničili.

Trgovska in obrtna zbornica v Gorici, ki je ostala tam do zadnjega, da je podpirala vojaške in civilne oblasti, je spoznala zadnje dni, da mora ustaviti delovanje v Gorici. Po eni plati je hudo razdejalo njen sedež, po drugi pa je umrlo v obstreljevanju mestu tudi vse trgovsko in obrtno življenje. Zbornica se je preselila na Dunaj in se nastanila začasno pri nižjeavstrijski trgovski in obrtni zbornici na Dunaju 1. okraj, Stubenring 8—10. Zbornični tajnik Anton Bisiach sprejema vsak dan od 11. do 12. ure.

Izgube italijanskih častnikov

so radi zadnjih bojev ob Soči zelo velike. Zelo žalujejo za padlimi generaloma Quaglia in Porta. Padla sta tudi artiljerijski

LISTEK.

Dunajsko pismo.

Obletnica se bliža, ko je »Danica« izgubila najboljšega med najboljšimi Ivana Žgurja. Vipavsko srce s kraško energijo nam je s smehljajem na ustnih izročilo zadnjo željo, njegov duh je že plaval nad nami. Leto, brez rož in brez veselja, se nam obnavlja z isto žalostjo. Za Teboj, dragi pokojni predsednik, je danes priplul naš in Tvoj tovariš Ivan Šusteršič. Junaka si podajata roke in se pozdravljata, nam pa se krči srce, ko prebiramo listo bivših društvenih članov in pišemo mrtvaški list cand. iur. poročniku Ivanu Šusteršiču.

Kdaj srečno naše bo domovje? — Srce nadja se in boji.

S svojim častnim članom, ki je s Teboj izgubil svoj najboljši up, žaluje »Danica« ob Tvoji gomili.

Zadnje nedeljo 28. novembra smo pristosvovali društveni člani sv. maši za po-

kojne člane »Danice« v Antonovi cerkvi v Ponthongasse. Spominjali smo se svojih dragih kolegov, prijateljev, ki nam jih je ugrabila vojska in poslala Sodniku. Pri najsvetejši daritvi smo prosili zanje in vroče želeli, da nam Bog prizaneže z nadaljnjimi udarci, a takrat je bilo Tvoje srce, dragi Ivan, že z Njim združeno.

Drugo nedeljo v novembru nas je posetil presvetli vladika ljubljanski dr. Anton Bon. Jeglič. V Antonovi cerkvi je imel slovensko službo božjo in sporočil vsem dunajskim katoliškim Slovencem domovinski pozdrav in svoj blagoslov. Knezoškof se je mudil tu na škofijski konferenci in je uporabil to priliko tudi za informacijo, kako se godi njegovim rojakom v velikem mestu. Njegov obisk nam je bil zelo drag in želimo presvetlega vladiko kmalu zopet v svojo sredo.

Vojska nam je skrčila število članov v »Danici« na sedmino. Kakih deset nas še životari brez vojaške suknje po Dunaju in se v lepi prijateljski slogi zbiramo danes tu, jutri tam, ker nimamo več stalnega društvenega lokala. Zanimanje, kako se godi našim tovarišem na bojnem polju, kaj pišejo, kako je v domovini, nas združi in

stinktivno vsak prosti hip. Društveno knjižnico in inventar imamo spravljeno v karmelitskem samostanu, kjer čaka kakor mi tovariš, da se povrnejo z lavorovimi vencji junaki domovine . . . Hiteli jim bomo naproti: Sto vprašanj bo v eni sami besedi . . . Naše vrste se krčijo, tovariši se ne povrnejo vsi. Žalostno-veselo svidenje!

Naš prvi občni zbor po vojski bo himna in elegija. Sorški zdravnik se bo oglašil in povedal v svojem šaljivem tonu, da je pri svojem vestnem zdravniškem poslu pozabil na »Danico« in nevesto in skrbel samo, da je čimveč Janezov in Dalmatincev okrevalo in pozabilo bolečine laških granat. Pisatelj Franc iz Železnikov pa bo nastopil ves blede in koščen, oko se mu bo zsolzilo in v solzi bomo čitali ime našega nenadomestnega predsednika, vipavskega hrasta, za njim pa cela vrsta prijateljev. Domovina, kako mogočna si, da terja življenja najboljših!

Na dunajski univerzi imamo sedaj na juridični fakulteti dva privatna docenta Slovenca. Sekcijski šef dr. Ivan Žolger predava vsako sredo popoldne »Državnopravna nagodba med Avstrijo in Ogrsko«, dr. Leonid. Pitamic pa ob torkih popoldne

»Sistemi državnih zvez«. Ko bi vojska marsikomu ne prekrizala načrtov, bi najbrže imeli že tretjega iz naših vrst, ki se je prav vestno pripravljal.

Knafljevih ustanov je bilo letos razpisanih kar trideset. Podeljujejo se v času vojske samo za dobo enega leta, vojški prosilci uživajo prednost pri podeljevanju.

Mraz pritiska in ker ima študent premalo peneza za kavarno, hiti k študiju v univerzitetno knjižnico, ki je zlasti sedaj prav dobro obiskana. Malo skrčili so jo. Juridični oddelek je prazen, pravniki gostujejo pri filozofih, posamezni se zamešajo tudi med medicince.

Akademski menza je pa pol študentskega življenja, ker mu pozdravi želo-dec kakor zdravnik rano. Judi nam delajo seveda tudi tu nadlego in hočejo imeti prvo besedo in najlepšo žlico. Odkar kontrolirata pri obeh menznih vratih dva univerzitetna pedela, katerim je treba pokazati pravilno visokošolsko legitimacijo, se je število judovskih »akademikov« precej znižalo. Pa z različnimi zvijačami zopet poskušajo po znanem pregovoru: Ako potisneš juda pri enih vratih, se ti zopet prikaže pri drugih.

I. S.

polkovnik conte Burgos di Ponare in pehotni polkovnik conte Mantrin.

Zakaj ne napove Italija Nemčiji vojske?

Berlin. »Berliner Tageblatt« poroča iz Lugana: »Stampa« objavlja: Sonnino je v poslaniški zbornici povedal, zakaj ne smatra potrebno, da se napove Nemčiji vojska. List obžaluje, ker ne sme javnosti poročati o razlogih.

Kitchenerjeva naročila Italiji.

Frankobrod. Kitchener je, ker sodi, da se pozimi proti Avstriji ne morejo doseči uspehi, pritiskal v Rimu, naj popusti Italija ofenzivo na severu in naj pošlje proste čete v Libijo, da se reši kolonija. Tako je svetoval, v resnici je pa želel naj bi krotili Lahi Senuse. Laška vlada je Kitchenerja napotila h kralju in h Cadornu.

D' Annunziojeva oda Srbiji.

Gabriel D' Annunzio je napisal novo odo, ki jo je posvetil srbskemu narodu. Zanimivo je, da je italijanski cenzor delo nekoliko oskubil, in sicer je zaplenil mesta v katerih se grdi Nemčija in nemški cesar. Grdenje Avstroogrske je cenzor pustil.

Barzilai v spomin Oberdanku.

Med drugimi italijanskimi častniki je padel te dni tudi Tržačani major Giacomo Venezian. 20. t. m., torej ravno na obletnico Oberdankovega usmrčenja, mu bo v Bologni govoril v spomin Barzilai.

Obsodbe v Vespni.

Vojaško sodišče v Veroni je obsodilo 25. novembra radi poizkušene zapeljavanja na dezertacijo cerkovnika Angelo Laghi v Pilcante v sedemletni, trgovca Alessandro Cavagna v štiriletni, kmeta Francesco Annoni v štiriletni in Orlanda Berti iz Chizzole v petletni zapor.

Obsojenci so tajili. Kot obteževalna priča je nastopil vojak Lamberti, ki je trdil, da ga je nagovarjal Laghi, naj dezertira in da mu preskrbi dobro mesto sluge v Avstriji.

V Italiji varčujejo.

Iz Rima se poroča, da je izdal 18. novembra namestnik dekret, s katerim se od 1. januarja 1916 dalje omejuje število uradnikov in njih napredovanje v plači. Novih uradnikov ne nastavi. S 1. julijem 1916

se zniža število za petino, 1. julija 1917 se za eno petino. Izvzeto je osebe pri zgradbi železnice, šolskih oblastih, tehničnih uradov in pošto pomožno osebje najeto o božnici in veliki noči. Med vojsko se ne zniža pomožno osebje armade in mornarice, po miru se pa tudi zniža. Znižajo se povračila pisarniških potrebščin za 10%, potnine za 15%, za komisije in tiskovine 20%. Omeji se s 15. decembrom število komisij in se zniža število članov komisij in se znižajo dnevnine, ki ne smejo znašati dnevno za državne uradnike več kakor 10 lir, za neuradnike pa ne nad 15 lir.

Iz italijanske zbornice.

V seji 3. t. m. je socialist profesor Lucić zelo grajal razloge, načrte, nastop in usne Italije glede na vojsko in ker zlorablja vlada v notranji deželi svoja pooblastila. Pristop k londonski pogodbi kaže pač nek namen, a ne odpravlja s sveta dejstev, da si nasprotujejo koristi pogodbenikov, da se zniža moč Anglije in Rusije, da gospodari sovražnik na Balkanu in da igra Italija le podrejeno ulogo. Oblike ne morejo učinkovati proti pravi močnejšega in se ne more z njimi vzeti osrednjima vlesilama iniciativa vojskovanja. Reformni socialist Raimondo je govoril v vladi prijaznem smislu in naglašal, da morajo nastopati stranke složno, a grajal je cenzuro in da je delal četverospornost brez načrta in slabo. Brezmernih zahtev srbskega naroda niso pravdašno krotili. V nasprotstvu s sovražniki, ki tvorijo silovito celoto 150 milijonov ljudi, ki sega v Malo Azijo, četverospornost ne ve, kaj prav za prav hoče in kaj naj stori. Bianchi je izjavil, da ničesar ne koristi očitania na preteklost in da morajo Italijani in zavezniki postopati splošno. Republikanec Colajanni, ki je tudi govoril v vladi prijaznem smislu, je grajal, ker so si mehanika napačno vse lahko predstavljali. Ob Soči in v Alpah nač ni mogoče priboriti zmage. Trient in Trst bi bilo mogoče pridobiti le s tesnejšo zvezo z zavezniki. Razmere Italije nasproti Nemčiji, proti kateri je potreben bolj boj kakor proti Avstriji, potrebujejo večje jasnosti. Calisso je izjavil, da upa, da Italija ne skrbi nič manj za Belgijo kakor za Srbijo in da popolnoma varuje koristi na Jadranskem in Sredozemskem morju.

Primorski begunci v Ljubljani in okolici.

C. kr. policijsko ravnanje v Ljubljani razglasa vsled razpisa c. kr. deželne vlade v Ljubljani z dne 18. novembra 1915, št. 31.805, sledeče:

Begunci iz južnih dežel, to so osebe, ki so vsled vojnih dogodkov, bodisi prostovoljno ali po oblastnih zahtevi svoje bivališče na Primorskem zapustile, morajo, kakor je bilo že razglašeno, ako nimajo zadostnih sredstev za preživljanje, Kranjsko, posebno pa ljubljanski policijski okoliš, zapustiti in v begunski tabor Wagnerja pri Lipnici odpotovati.

Begunci pa, ki razpolagajo z zadostnimi sredstvi, morajo izrecno prositi za dovoljenje, da smejo v Ljubljani ali v občini Zgornja Siška, Vič in Moste prebivati, in sicer se morajo dotične na c. in kr. armadno etapno poveljstvo naslovljene prošnje vložiti pri c. kr. policijskemu ravnanju v Ljubljani.

Tozadevne prošnje morajo vsebovati: Ime in priimek, rojstni kraj, starost, pristojno občino, od kje in kdaj se je moral vsled vojnih dogodkov izseliti, sedanje bivališče (kraj, ulica, hišna številka), poklic, opravilo oziroma kje je uslužben, premoženjske razmere, mesečni zaslužek ali do-

hodki, stan (poročen, samski, vdovljen), pri poročenih, kje se nahaja soprog.

Prošnji je priložiti navstveno izpričevalo pristojnega primorskega okrajnega glavarstva, oziroma policijskega ravnanja, vojaški dolžnosti podvrženi morajo priložiti tudi dokaz, da so tej dolžnosti tudi zadostili.

Prošnje morajo biti utemeljene in se smejo tiskati samo onih oseb, ki žive s prositeljem v skupnem gospodarstvu in spadajo k njegovi družini.

Za uradnike in sluge primorskih oblasti in uradov, ki sedaj v Ljubljani uradujejo, kakor tudi železniške uradnike in uslužbence, se lahko napravi namesto posameznih prošenj od strani oblasti, zavoda ali podjetja seznam, v katerega se mora razen dotičnega uslužbenca tudi vse z njim skupno živeče osebe in služabništvo vpisati. Ti sezname morajo vsebovati iste točke kakor preje omenjene prošnje.

Begunci, v Ljubljani bivajoči, ki še niso v smislu tega predpisa prošnje za prebivanje v Ljubljani vložili, naj takoj zapustijo ljubljanski policijski okoliš, ali pa naj vložijo tukaj navedenim predpisom odgovarjajočo prošnjo za prebivanje v Ljubljani.

Velik plen v Plevlju in pri Prizrenu.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 4. decembra. Uradno poročajo: Naše čete so vzele včeraj zjutraj z nasokom višine južno od Plevlja. Črnogorci smo premagali tudi pri Presnjevici južno-zahodno od Sijenice. Zahodno od Novega pazarja so pregnali oboroženi mohamedanci črnogorske čete, ki so plenile. Ujetnikov so pripeljali včeraj pri Novem pazarju in pri Mitrovici vsega skup 2000 mož. Namestnik načelnika general. štaba: pl. Höfer, fml.

Dunaj, 5. decembra. Uradno se poroča:

Pri Celebiču je vnovič došlo do večjega boja. Črnogorci je vrgla nazaj na mejo neka skupina, ki jih je napadla iz smeri od Foče.

Južno od Plevlja so odbile naše čete ljute črnogorske protinapade.

Med vojnim materialom, ki smo ga zaplenili v Plevlju, se nahaja 1 milijon pehotnih patron in 100 zabojev artiljerijske municije.

Južno od Novega pazarja smo včeraj zopet ujeli 600 sovražnikov. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 4. decembra. Veliki glavni stan:

Nadaljujejo se boji proti razkropljenim srbskim oddelkom v gorah. Včeraj so privedli nad 2000 ujetnikov in beguncev.

Najvišje vojno vodstvo.

Berlin, 5. decembra. Veliki glavni stan:

V uspešnih bojih pri Plevlju in v gorovju severovzhodno od Peči je bilo ujetih več sto sovražnikov.

Bolgarske čete so jugozahodno od Prizrena ustavile umikajočega se sovražnika, ga porazile in mu vzele nad 100 topov in velike množine vojnega materiala, med drugim 200 avtomobilov.

V gorovju Jama (vzhodno od Dibre) in na pol pota Krčova—Ohrida so bile sovražne srbske začne čete porazene.

V Bitolju se vkrakali nemški in bolgarski oddelki, ki so bili od oblasti in prebivalstva veselo pozdravljeni.

Najvišje vojno vodstvo.

BOLGARSKO URADNO POROČILO.

Sofija, 6. decembra. (Kor. ur.) Uradno poročilo o operacijah 3. decembra:

Potem ko smo razbili Srbe 29. novembra pri Prizrenu, se ostanki srbske armade umikajo proti Djakovi in ob Belem Drinu proti Dibri in proti Skadru. Naše čete preganjajo Srbe v obeh navedenih smereh. Naša kolona, ki je nasledovala ob Belem Drinu Srbe, jih je 3. decembra ustavila na

levem bregu Ljume v neki postojanki, fih energično napadla, razkropila in prisilila, da so se morali umakniti. Umikanje se je razvilo v divji beg. Tu so popustili Srbi v naših rokah nad 100 poljskih topov in havbic, 200 avtomobilov, velikansko množino vojnega materiala, 150 trenskih voz in take množine obleke in opremnih stvari, da je z njimi založena pot ob Beli Drini do Kule Ljume. Pri Djakovi so se srbsko-črnogorske čete, ko so došli naši, umaknile in izpraznile Djakovo, pri čemur so popustili 6 havbic. Naša kavalarija sleduje v smeri proti Djakovi. Ujetniki izjavljajo, da morajo kralja Petra nositi v nosilnici, kar ob reki Drin zahodno od Kule Ljume od celo konjem ni mogoče.

× × ×

Črnogorsko uradno poročilo.

Rim. Črnogorski generalni konzulat objavlja sledečo uradno brzojavko iz Cetinja z 2. t. m.: Ker so došle močne sovražne čete iz Metlike in iz Priboja, se je 2. t. m. ukazalo našim četam, naj zapuste brez boja Plevlje in naj zasedejo za boji sposobne glavne postojanke. Na ostalih frontah ni nobenega boja.

Pariz, 6. decembra. (Kor. ur.) Agence Havas 4. t. m.: Uradno črnogorsko poročilo: Odbili smo na raznih mestih ob reki Čehot na pri Plevlju ljute sovražne napade na naše postojanke.

Francosko uradno poročilo.

Pariz, 2. decembra. (Kor. ur.) Orient-ska armada: Srbi so 1. decembra še držali Bitolj. Ob Črni na obeh straneh tonovski hoji. Bolgarska artiljerija obstreljuje tudi Krivolak in Doiran. Na ostalih frontah je mir.

Obkolitev angleško-francoske balkanske armade.

Berlin. »Vossische Zeitung« poroča iz Sofije: Neki podpolkovnik bolgarskega generalnega štaba je izjavil o položaju francosko-angleške balkanske armade: Francozi in Angleži stoje 60.000 do 80.000 mož močni v dobro utrjenih postojankah ob Vardarju s središčem pri Krivolaku. Njih levo in desno krilo odrezajo Bolgari, ki so je že deloma obkrožili. Če jim ne pridejo hitro iz Soluna na pomoč, se bodo mogli Francozi in Angleži umakniti le z velikimi izgubami v Solun.

Francoski vojni minister o položaju na balkanskem bojišču.

Berlin. »Lokalanzeiger« poroča iz Genja: Pariški zastopnik neke ameriške časniške agenture je govoril z vojnim ministrom Gallieniem, ki glede na javno priznan težaven položaj Angležev in Francozov ob srbsko-grški meji ni hotel podati stvarnih pojasnil. Gallieni se je omejil, da je priznal gotove ne izdaji dosežene nemške uspehe na Balkanu, a je, ker se je prenehal, dostavil: Samo obsebi umevno smo gotovi zmage. Le pomikanje vztrajnosti bi nam postalo nevarno. Odkritejše je govoril Gallieni nasproti članom armadnega odseba, ki jim je glede na radec Bitolja izjavil, da se Serrailove težave ne zmanjšajo, če tudi Grška dovoli, kar zahtevajo Francozi in Angleži.

Ob Strumici.

Sofija, 6. decembra. (K. u.) »Agence Telegraphique Bulgare« poroča: Iz Strumice višjeje armadnemu listu: Francoski ujetniki izjavljajo, da so jim rekli njih voditelji pred bojem, v katerem so jih ujeti, Bolgari so neusmiljeni in trajajo in mučijo vse, ki jim padejo v roke. Ujetniki so se treli, tako so se bali. Ko so na videli, da postopajo z njimi z vsemi ozir, ki jih velevali človeško moštvo, so se razveselili in kazali svojo globoko hvaležnost. Več jih je prosilo, da smejo pisati sorodnikom in jih obvestiti, da so zdravi in obvarovani pred mrazom in deževjem, v katerem so lahko oblečeni francoski vojaki veliko pretrpeli.

Listina o predaji Bitolja podpisana.

Lugano. Iz Bitolja se poroča, da so izvolili za predsednika odposlaništva, ki je predalo mesto Bitolj bolgarskim četam. Kamil beja. Predajalni spis so že podpisali grški konzul, srbski škof in bitoljski župan.

Umikanje Srbov iz Bitolja.

Solun. »Agence Havas« poroča 3. t. m.: Srbi so zapustili včeraj Bitolj na povelje in ne vsled bolgarskega pritiska.

Pri Bitolju ujetih 6000

London. Reuter poroča iz Aten: Padca Bitolja ni bilo več mogoče preprečiti, ker so Bolgari s ponočnimi brzimi pohodi izvedli obkoljevalno premikanje in so se bližali Bitolju iz jugovzhodne smeri. Več srbski oddelki, ki so se hoteli vreči nad te obkoljevalne čete, ali pa, za slučaj, da bi bil sovražnik premočan, se umakniti na grško ozemlje v smeri proti Bitolju, so bili od premočnih bolgarskih čet ujeti. Dosegli so Bolgari pri Bitolju ujeti okoli 6000 Srbov. Fronta bolgarske bojne sile, ki se je začelom tedna od Vardarja do Bitolja vedno bolj približevala Črni — sedaj je reka že prekoračena — dobiva vedno bolj

obliko klešč, v katerih se nahajajo francoske in angleške čete ob spodnjem Vardarju, oziroma med Vardarjem in Strumico. Te čete bodo morale zasesti postojanke proti jugu, če bodo sploh dobile potrebno pomoč.

Srbski poslanci beže v Solun.

V Solun je prišlo okoli 40 srbskih poslancev med katerimi se nahaja tudi predsednik skupščine. Vsi drugi niso mogli dospeti v Solun.

Admiral Trowbridge v Skadru.

London. Reuter objavlja: Poroča se, da je došel v Skader admiral Trowbridge, ki je poveljeval angleški artiljerije v Belgradu.

× × ×

Bolgarski kralj Ferdinand v Nišu.

Sofija, 3. decembra. Kralj Ferdinand je včeraj odpotoval v spremstvu dvornega maršala generala Savova, šefa svojega političnega kabineta Dobroviča, poslanika Čapraškova in železniškega ministra Morfova v Niš, kjer je odsedel v hiši, ki je služila srbskemu prestolonasledniku. Med vožnjo je razdelil kralj vsem delavcem na železniški progi darila. Ko je kralj opazil neko skupino srbskih ujetnikov, ki so popravljali porušeni most, je šel k njim ter med nje razdelil denarna darila, kakor tudi med bolgarske vojake. Ujetniki so, ganjeni vsled te dobrohotnosti, kralja živahno pozdravljali.

Ekspres Berlin—Carigrad.

Vlaka odpeljeta istočasno iz Berlina in Carigrada in se srečata v Temešvaru.

Berlin. »Lokalanzeiger« poroča 4. t. m. iz Carigrada: Po šestnajstmesečnem prekinjenju železniške zveze Berlin—Carigrad se najbrže srečata ekspresna vlaka, ki bosta istočasno odpeljala na končnih postajah, v Temešvaru, kjer se prirede slavnosti. Redni blagovni promet se uvede v zveznih državah s tovornim vlakom, ki bo vozil dvakrat na teden. Iz Nemčije so poslali v Anatolijo 10 lokomotiv in 200 tovornih voz, da se omogoči iz Anatolije izvoz surovin in živil.

Sofija. (Kor. ur.) »Agence Telegraph. Bulgare« poroča: Železnica med Sofijo in Nišem je popravljena. Vlaki so pričeli voziti 4. t. m.

Joffre — poveljnik na Balkanu?

»Vossische Ztg.« tolmači dekret predsednika Poincaréa, s katerim je bil general Joffre imenovan za vrhovnega poveljnika vseh francoskih vojnih sil, tako da bo Joffre vodil operacije na Balkanu namesto Sarraila, ki bo najbrže odstavljen.

Slovo kralja Petra od carja.

Budimpešta. »A Vilag« poroča iz Soluna: S Krfa se brzojavlja: Kralj Peter je poslal predno je odpotoval, carju lastnoročno pismo. Priložil mu je grudo srbske zemlje in je vse skupaj odposlal v Petrograd. V pismu toži kralj Peter o bedi, ki jo je povzročila vojska v Srbiji. Zda, ko je postal slaboten, star mož, je ponižano njegovo ljudstvo v prah. Kralj naglašava, da je povzročila nesrečo Srbije malomarnost ruske vlade in konča, da se bo moral car za to dejanje zagovarjati pred višjim sodnikom.

Kralju Petru se je omračil duh?

Amsterdam, 3. decembra. »Nieuwe Courant« javlja iz Brindisi, da se je kralju Petru omračil duh.

Novi srbski finančni minister.

Geni. Kralj Peter je imenoval za finančnega ministra profesorja belgrajskega vseučilišča Mitertića.

Odvečena srbska državna blagajna.

Budimpešta. »Pester Lloyd« poroča iz Sofije: Bolgari so zaplenili v zasedenih srbskih ozemljih 300 milijonov dinarjev v bankovcih, a kritja v kovanim denarju ni, ker so narodno banko odpeljali iz dežele. Bolgarska vlada bo po inozemskem poslaniku zahtevala, naj srbska banka izpolni svojo dolžnost kot dolжник.

Srbske državne listine v bolgarski posesti.

Bukarešta, 5. decembra. Kakor izve »Birževja Vedomosti« iz srbskega vira, je velik del srbskega državnega arhiva, katerega so morali popustiti v Nišu, padel v roke Bolgarom. Tako so vse listine, ki se tičejo rusko-srbskega dopisovanja iz let 1912. in 1913. v bolgarski posesti in zdi se, da se v Petrogradu boje mučne pozornosti, če se objavijo ti spisi.

Bolgarija — Ogrska.

Sofija, 3. decembra. Ministr. predsednik Radoslavov je te dni izjavil javno ob neki priliki, da bodo bodoče skupne meje Bolgarije in Ogrske celi Bolgariji dokazale plemenita čuvstva Ogrske nasproti Bolgariji.

× × ×

Ententa in Grška.

Ateag, 4. decembra. »Morning Post« javlja iz Aten, da hočejo zavezniki nedeljsko izjavo Skuludisa tako smatrati, da je Grška pripravljena izpolniti njihove želje

in to bodo sedaj zahtevali. V sredo in četrtek so pogajanja postala živahnjša, zato je bilo pri kralju več ministrskih posvetovanj, ki pa še niso prinesla odločitve. Med tem pa se je tudi grški generalni štab posvetoval z ententnimi vojaškimi atašaji o podrobnostih. Grška je brez dvoma pripravljena za vsako mogočo koncesijo, ki se le da združiti z varnostjo Grške.

Lugano, 4. decembra. (Kor. ur.) »Corriere della sera«, »Giornale d'Italia« in »Secolo« pišejo po poluradnih obvestilih, da Grška ni dala odklonilnega odgovora na ententne zahteve, ampak je samo izrazila pomisleke, ki nameravajo glede pristanišča in železnice v Solunu doseči kompromis in seveda pridobiti tudi časa, česar pa ententa iz upravičenega suma noče dovoliti. Kar se pa tiče akcijske svobode ententnega vojnega brodovja, te ladje že vršijo po grških vodah brez vsakega ugovora od grške strani, prav vso vojaško policijo. Ker je dana možnost, da avstrijske in nemške čete udarijo na grško ozemlje v smeri na Solun, tedaj bi se vsled obotavljanja grške vlade res znalo zgoditi, da Grška ostne pasivna in postane končno sovražniku dejansko bolj ugodna, četudi ne opusti svoje nevtralnosti.

Dunaj, 4. decembra. Iz Aten poročajo: V poučenih političnih krogih se sliši, da je grška vlada z ozirom na stisko, v kateri se nahaja z ozirom na aprovizacijo po morju in da se izogne nasilnostim, sklenila položaj v toliko vpoštevati, da odgovori na ententno noto, da je Grška načelno pripravljena izpolniti vse zahteve, ki ne nasprotujejo nevtralnosti in državni prostosti Grške. — Mešana komisija vojaških strokovnjakov bo vsako posamezno zahtevo natančno proučila in ugotovila, v koliko odgovarja pogojem grške vlade.

V Rimu pritiskajo na Grško.

Lugano, 4. decembra. Zunanji minister Sonnino je imel včeraj dolg razgovor z grškim poslanikom. Navzoča sta bila tudi ruski in angleški poslanik. Francoski poslanik se je šele kasneje vrnil iz Pariza.

Skuludisova politika.

Haag, 6. decembra. (Kor. ur.) Solunski dopisnik »Daily Telegrapha« sodi: Skuludis stori vse, da prepreči težave z zavezniki, a njegova nevtralna politika pospešuje le koristi osrednjih velevladi; sporazumu pa le dela obljube, ki se pozneje izkažejo, da so brez vsake vrednosti.

Grki upajo na ugodno rešitev.

Berlin, 4. decembra. »Berliner Tageblatt« javlja iz Rotterdama: V grških vladnih krogih vlada optimistično razpoloženje in upajo na rešitev, ki bo entento zadovoljila in vzdržala vojaško vrednost grške armade v Macedoniji.

× × ×

Odlikovanja.

Srebrno hrabrostno svetinjo I. reda so dobili: praporščaka Franc Bašek in Emil Uherka, kadeta Stanko Veklar in Josip Gressai, nadlovci Ivan Blaško, Anton Kirchengast in Rudolf Gostič, četovodje Ivan Naglič, Franc Slekovič, Pavel Svetlin in Tomaž Pelel, podlovci Ivan Drole, desetniki Maks Ogerčnik, Jurij Engelhard in Ivan Pečnik, lovca Franc Sodja in Franc Jakoš pri I. b. št. 7; naredniki Anton Toplikar, Alojz Zornik in Josip Blasič, četovodje Franc Bačič, Franc Marinič, Albert Bačer, Josip Fon in Peter Dans pp. št. 97; nadlovci Ignac Hvala, desetnik Alojz Kromberger, Franc Medved, Josip Hribar in Peter Fink pri I. b. št. 7. Srebrno hrabrostno svetinjo II. reda so dobili: častnik. nam. Miha Podlesnik, četovodje Franz Blazinšek, Ivan Staniza, Ivan Spreitzer, podlovci Karl Schwarz, Franc Cornik, Franc Sedej, Ivan Spelič, Franc Mali, desetnik Karl Šaly, lovci Ivan Pintar, Josip Narobe, Franc Maznik in Josip Verščaj pri I. b. št. 7; narednika Josip Zulian in Franc Sturm; četovodja Anton Meze, korp. Anton Bratovž, Anton Klemen, Josip Klun, Franc Bremec, Josip Jeromela, Anton Matič, desetniki Andr. Vodopivec, Josip Hollstein, Josip Lah, Anton Starej, pešci Andrej Mlekuš, Josip Perlusko, Metod Koleč, Albert Cebren, Andrej Zach, Josip Rusian, Anton Grdevc, trobentač Josip Bočaj vsi pri pp. št. 97; četovodja Ivan Levičar, podlovca Anton Poje, Josip Prašnikar, desetniki Martin Šabota, Andrej Brenko, Valentin Cedilnik in Alojz Marolt, lovci Karl Krančan, Valentin Demšar, Andr. Vidmar, Josip Selko, Franc Eppich, Franc Renko, Jakob Klopčič, Anton Rehner in Anton Geršak pri I. b. št. 7. Bronasto hrabro svetinjo so dobili: podlovci Ivan Levč, Ivan Matias, Josip Špelič, desetnik Nikolaj Adleršič, lovci Miha Lavrenčič, Andrej Berce, Martin Dolenc, Anton Škoflanc, Franc Grden, Alojz Mahr, Vincenc Rahne, Anton Polajnar, Josip Kodelja, Valentin Cedilnik, Anton Završnik, Franc Kušlan, Leopold Zavrli, Jakob Prek pri I. b. št. 7;

Vojaški dopusti v Rumuniji.

Kolin, 4. decembra. »Kölnische Ztg.« poroča, da je Rumunija letnik 1892. poslala na dopust. Kmalu gre tudi letnik 1893. Ob avstrijsko-ogrski meji na Rumunskem ni nič vojaštva.

Rusija in Rumunija.

London, 4. decembra. »Daily News« javljajo iz Kodanja: Po neki bukreški brzojavki je rumunska vlada Rusiji notificirala svojo željo, da hoče ostati nevtralna in zato ne more dovoliti, da bi ruske ladje prevažale ruske čete po Donavi.

Ostri nastopi v rumunski zbornici.

Bukarešta, 3. decembra. (Kor. ur.) V senatu je Bratianu na interpelacijo senatorja Argentinuja glede na zunanjo politiko izjavil, da ne bo izstopil iz rezerve, katero mu ukazujejo okoliščine. Argentinu sicer lahko razvija svojo interpelacijo, toda vlada ne bo odgovorila. Ravnotako ne bo mogla odgovoriti na Filipescujevo interpelacijo o vojaški upravi, ker se gre za narodno obrambo. Filipescu je zahteval, da se mu pokažejo vsi položki glede vojaških dobav. Vlada je to odklonila.

Približanje Rumunije osrednjim vladam.

Lugano, 4. decembra. Poročila o približanju Rumunije osrednjim vladam se množe. Potem, ko je neki bukreški dopisnik »Corriere della Sera« poročal o odpoklicanju rumunskih čet z avstro-ogrške meje, poroča dopisnik turinske »Stampe« o vtisih tamošnjih krogov, da bo Rumunija opustila svojo nevtralnost in nastopila proti sporazumu.

Angleška tendenčna poročila o Rumuniji.

Berlin. »Berliner Lokalanzeiger« javlja iz Rotterdama: Poročevalec »Daily Cronicle« poroča iz Aten: »Danes zvečer sem izvedel, da sta osrednji sili pri Rumuniji zopet nastopili, da opusti svojo nevtralnost in se postavi na stran Bolgarije. Zdi se, da ti poizkusi niso brezuspešni. V nevtralnih krogih nastaja mnenje, da sporazum štirih dobi skoraj novega nasprotnika.«

Poluradni »Berliner Lokalanzeiger« pristavlja: »Če naj v Rumuniji skoro vstane nov nasprotnik ententi, od tukaj ne moremo presoditi in je to tudi čisto v rokah bukreške vlade. Ker pa se je ta pred kratkim izjavila, da hoče ostati nevtralna, vest angleškega lista ni prav verjetna. Čisto izmišljena pa je vest, da hočeta osrednji sili Rumunijo spraviti na stran Bolgarije.«

Rumunski agrarci za izvoz žita.

Berlin, 6. decembra. Osrednji odbor rumunskih agrarcev je za 3. decembra sklical zborovanje, kjer bodo od vlade zahtevali takih odredb, katere bodo omogočile izvoz žita.

četovodja Ivan Mirtič topn. p. št. 7; četov. Leop. Bezgovšek, korp. Fran Zabukovec, Josip Šekine, Peter Medvešek, Alojz Masten, pešci Ivan Dombroš, Peter Bersot, Alojz Kodermac, Viljem Zulič, Ivan Pokrajec, Miha Santin, Anton Pollonio, Josip Tripar, Ivan Godina vsi pri pp. št. 97; desetnik Ivan Jalovec, lovci Ivan Čizman, Franc Smrtnik, Martin Martinčič, Anton Halnjar, Fran Mestek, Franc Lovšin, Anton Janež, Josip Tomšič, Franc Mihel, Franc Götz, Josip Bertonec, Josip Ferenc, Josip Jaklič, Franc Dolinar, Ivan Mazi, Franc Pintar, Martin Oklesen, Anton Grile, Jakob Belak, Anton Kobal, Nikolaj Nikelič, Anton Jerič, Josip Lip, Ivan Fon, Franc Sampa, Andrej Šober, Otmar Bernard pri I. b. št. 7.

Uspehi konference radi vojnih ujetnikov.

Grof Apponyi, zastopnik ogrskega »Rdečega križa« se je vrnil od mednarodne konference v Stockholmu in je izjavil: Doseglo se je pomembne uspehe. Sklenilo se je, da morajo ujetniki sami dajati pobotnicem o poslanem denarju. Ustanove se tri komisije, katere bodo obiskovale ujetniške tabore. V mednarodni nadzornovalni komisiji bodo poleg švedskih, danskih in švicarskih članov tudi zastopniki Avstrije, Nemčije in Rusije. Ta nadzornovalna komisija sme pregledovati ujetniške tabore čisto po svoji volji in razsoji. Ustanove se tudi krajevni nadzornovalni odbori, ki bodo stali pod nadzorstvom mednarodne komisije. Glede pritožb, katere sporočajo vojni ujetniki v pismih, so Rusi obljubili, da jih bodo natanko preiskali in skušali odpraviti. Glede civilnih ujetnikov iz Galicije pa Rusi niso mogli razpravljati, ker so se morali strogo držati svojih navodil. Pač pa je princ Karol zasebno z njimi razpravljal o tej zadevi.

Poslanke našega »Rdečega križa« pri ruski carici.

Dunaj, 4. decembra. Dunajski »Rdeči križ« je ravnokar dobil brzojavko, da so bile tri odposlanke našega »Rdečega križa« sprejete od ruske carice, vsled česar j upati, da bodo ruski me-

rodajni krogi podpirali njihovo delovanje v korist naših vojnih ujetnikov.

Ranjeni vojni ujetniki in sv. oče.

Lugano, 3. decembra. Kakor se sliši, potekajo pod vodstvom Vatikana pogajanja za prevoz težko ranjenih in bolnih vojnih ujetnikov v Švico zelo dobro in se bodo kmalu ugodno končala.

Pozdravi naših vojakov.

Prejeli smo naslednje vojnoposodne dopise: Koroško bojišče, 15. nov. Slovenski lovci čakamo na 2000 m visokem vrhu že 6 mesecev na Laha, ki čepi v svojih zasneženih jarkih. Zelo rad bi prišel bolj v dolino, da bi ga ne zeblo tako. A dosejati še koraka ni prišel naprej in zagotovljeno je, da tudi v bodoče ne bo. Res nas je večkrat pozdravljali s težkimi granatami, a njegovi pozdravi nas niso dosegli. Pa tudi imamo naše 30 cm možnarje, ki so že veliko italijanskih topov uničili. Sedaj pa imamo bolj mir, odkar je zapadlo meter snega. Pristrčen pozdrav vsem domačim pošiljajo: Narednik Jožef Pelicon; četovodja Ivan Krapež; poddesetnika Brajuha in Guštin Mušič; Rudolf Kodelja, Franc Perkon, Anton Guštin, Josip Zerjal, Iv. Petrič, Janez Petrič, Anton Monjac, Al. Persič, Medvedič, Luka Maver, Kobal, Matevž Mulc, Zengerovič, Andrej Kerženac, Matevž Matasovič, Matevž Ferlin, Sivec, Fran Simšič. — Alpe, 21. nov. V naših gorah je trda zima in naše poti so nevarne kozje steeze, kjer moraš biti silno pazljiv, da se neprstovoljno ne »posanjkaš« v prepad. Vse to pa nas ne moti v službi za domovino. Pozdrav slovenskih alpincev! Burjak. — 10. novembra. Naznanjamo, da smo še vsi zdravi, kar nas je šlo iz Ptujja prostovoljno nad Taljana. Od 12. maršbataljona le enega pogrešamo t. j. Jožefa Ogrinc, doma neke od Dobrege polja. Italijane dobro bijemo. Oktobra meseca smo jih tako pokadili s topovi, da so sedaj kar omamljeni in mirujejo. Mnogo pozdravov! Jakob Debevec, Brezovica pri Borovnici, Ivan Grmek, Borovnica, Ivan Kolenc, Gornji Globodol pri Mirni peči. — Sonnblick, 20. novembra. Oddelek strojnih pušk na smučeh — sami zadovoljni Kranjci — pošiljajo pristrčne pozdrave! Četovodja Joško Res iz Mengša, desetnik K. Pintar iz Vodmata, desetnik Fran Stres iz Kobarida, enoletni prostovoljec Alojzij Pristov iz Novega mesta, enoletni prostovoljec Anton Božnar iz Črnegavra pri Polhovem gradu, Ivan Bevc iz Kamne gorice, Peter Beržnik iz Zaloga, Viktor Golež, Radovljica, desetnik Jakob Gruden, Dolensko. — Južno bojišče. Slovenski fantje s Primorskega in Kranjskega, povečini »Orli«, pošiljamo pristrčne pozdrave! A. Silič, Luigi Furlan, Fr. Tavčar, Toroš, Josip Dolžan, Gašper Pleško, Matevž Zakrajšek, Andrej Zafran, Primož Golorej, Peter Zavrl, Ivan Prešern, Ivan Levpušek, Ivan Piletič, Fr. Vodopivec, Franc Grebenc. — Mihael Boltar iz Solkana na Goriškem naznanja svoji materi, prijateljem in znancem, da se nahaja sedaj v c. kr. rezervni bolnišnici v Ljubljani kot bolnik ter vse skupaj lepo pozdravlja. — Najboljše domoljubne pozdrave pošiljajo z južnega bojišča Janko Šober iz Radeč, Fr. Jereb z Vrhnik, Bajc iz Črnege vrha, J. Koplenk iz Novega mesta, J. Petkovšek iz Podkrajja, Fr. Čuk, Črni vrh; Štajerci: J. Ekart, A. Glazar, Slovenja vas, J. Lipovšek, R. Porenjak, Fr. Krump iz Celja, J. Paul iz Vranskega, Fr. Topilnik iz Sv. Jurija ob Ščav.; I. Skrt in Iv. Valenčič s Primorskega, vsi od saperskega polka, 7. stotnija. — Slovenski ranjenci na Dunaju pristrčno pozdravljajo vse tovariše na fronti, kamor se kmalu vrnemo. Četovodja Josip Menčin. — Burja poje svojo melodijo in iz daljave se sliši gromenje topov. Mi pa kot rezerva gradimo okope in čakamo povelja, da zopet zgrabimo za orožje in pokažemo sovražniku, kaj so kranjski sinji! Pozdravi! Ivan Vitrih. — Slovenski trdnjavski topničarji na Tirolskem naznanjamo, da se nam čisto dobro godi in da smo zdravi; samo precej mrz je tukaj. Pozdravljamo vse znance in prijatelje! Anton Hren iz Kompelj, Karel Sajovec iz Črnomlja, Jakob Debevec iz Borovnice, Jože Kaljan od Kranja, Andrej Kregar iz Ljubljane, Alojzij Škoflanc od Mokronoga, Jože Luik od Novega mesta, Ivan Grmek od Borovnice, Andrej Lovrenčič od Vipave. (En podpis nečitljiv.) — Srčne pozdrave z italijanskega bojišča pošiljajeta vsem prijateljem in znancem enoletna prostovoljca: Josip Bevcar in Alojzij Koršič.

Cesarske slavnosti.

Cesarska jubilejna slavnost na II. državni gimnaziji se je izvršila zelo dostojno in iskreno, dasi s skromnimi sredstvi. Po sv. maši v nunski cerkvi so se učenci in učitelji zbrali v slav-

nostni dvorani prve državne gimnazije pod cesarjevim kipom, okrašenim z zelenjem. Slavnost, ki je obsegala osem točk, se je pričela z A. Foersterjevim »Praeludium et Postludium K cesarski pesmi«, ki ga je na orgle igral učitelj, petja g. Vedra l. Nato je imel ravnatelj Štritof slavnostni govor, v katerem je, začenši z znano sliko »Cesar molit« razložil vsebino cesarjevih molitev in ob teh kazal na vzroke sedanje vojne, na edinost in neomajno zvestobo vseh avstrijskih narodov do cesarja in države in na junaške čine naših vojakov ter s trdnim upanjem na skorajšen srečen konec vojne pozval mladino, da z vso gorečnostjo pridruži svoja srca cesarjevim molitvam in v duhu pošlje pred cesarski prestol ponovna zatrdila naše popolne udanosti in neomajne kot kraška skala trdne zvestobe do cesarja in države. V potrdilo tega je mladina zaklajala gromovito trikratni »Živio« presvitlemu cesarju. — Sledila je deklamacija dr. Merharjeve pesmi »Sloveni svojemu cesarju«, ki se končuje z udano prošnjo, naj svetli vladar ne zabi zvestega in junaškega naroda slovenskega. Nato so se vrstile tri spopolnujoče se točke o istem predmetu: deklamacija Gregorčičeve ode »Soči«, globoko zasnovan govor prof. dr. Merharja o junakih ob Soči in o njih veličastnem zgledu za nas ter deklamacija Merharjeve ode »Soči«, ki vsebuje izpolnitev Gregorčičevega naročila Soči. Končno je sledila deklamacija še ene Merharjeve pesmi »Ob sedemdesetletnici«, ki s krepkimi udarci zelo učinkujoče na koncu odklanja kakega drugega vladarja:

Ne boste nam izbirali cesarja
ne v Belgradu, ne v Moskvi, ne v
Milanu;
mi že imamo svetlega vladarja,
ki zanj živimo zvesti in bojno branu,
ki zanj umiramo v junaški krvi.
Naš cesar —
naš cesar je, naj bo: Franc Jožef
Prvi!

Vsa slavnost, ki je trajala nad eno uro, je zaključila cesarska pesem, ki so jo s pravim navdušenjem peli vsi učenci.

Ij Prva mesina deška šola je praznovala sedemdesetletni vladarski jubilej našega cesarja prav lepo. Dan poprej sta se prečitala in razložila učencem cesarjeva manifesta »Mojim narodom« z dne 28. julija 1914 in z dne 23. maja 1915 ter pripovedovale in razlagale stari učencev primerne pripovedke in zgodbe iz življenja našega cesarja, iz avstrijske zgodovine in iz svetovne vojne. V spomin na ta redki patriotski praznik in pa v spomin na svetovno vojno so se učenci 2., 3., 4., 5. in 6. razreda obdarovali z Adamičevim spevoigro »Slava cesarju Francu Jožefu I.« in pa z »Letnim poročilom I. mestne šole v vojnem šolskem letu 1914—15. Učenci 1. razreda so pa prejeli cesarjevo sliko z napisom: 1848 — 2. december — 1915 in pa »spominski list«, ki ga je avstrijski deci v trajen spomin na orjaško vojno izdalo c. in kr. vojno ministrstvo. Dne 2. decembra se je pa vdeležila šolska mladina z učitelstvom slovesne službe božje, pri kateri je pod vodstvom učitelja-pevovodje in orglavca Jos. Ambrožiča pela mladina lepe cerkvene pesmi, učiteljica Jelica Sadarjeva je pa zapela krasni samospev »Bone Deus«. Po končani maši je šolska mladina navdušeno zapela »Zahvalno« in Cesarsko pesem. Po cerkvenem opravilu se je zbrala mladina v telovadnici, ki je bila okrašena s cesarjevim kipom, zelenjem, šolsko zastavo in primernimi slikami, k šolski slavnosti. Slavnost je otvoril nadučitelj Jakob Dimnik s primernim nagovorom, ki se je v njem spominjal našega presvitlega vladarja Francu Jožefu I. in naših hrabrih vojakov. Po tem nagovoru je izrazil šolska mladina svoja patriotska čustva s tole vdanostno izjavo: »Šolska mladina I. mestne deške ljudske šole in nje učiteljstvo, zbrana pri današnji slavnosti v proslavo 67 letnega premodrega vladanja Njegovega Velikanstva, si usojata v najčistejši ljubezni in vdanosti polagati v znoje Najvišjega prestola prisego neomahljive vdanosti in zvestobe ter iskrene ljubezni do posvečne osebe Njegovega Velikanstva in do prejasne vladajoče rodovine Habsburške.« Njegovemu Velikanstvu presvitlemu cesarju Francu Jožefu I.: Slava! Slava! Slava! Na to se je vršila slavnost po določenem vspevdu, ki je bil že objavljen v našem listu; le pevskim točkam je dodala učiteljica Jelica Sadarjeva Adamičev samospev: »Tam na zelenem travniku leži junak mrtev«. Dovošeno petje, tužna melodija in, času primerno besedilo te pesmi je gnilo prisotne starše šolske mladine do solz. Lepo uspela slavnost se je zaključila z našo večnokrasno Cesarsko pesmijo. Prihodnji teden se bodo pa pripravljale in pisale po razredih na slavnost se nanašajoče spisovne vaje in naloge.

C. kr. drž. višja realka v Idriji je proslavila 67letni vladarski jubilej Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. s primerno prireditvijo. 1. decembra ob pol 6. uri zvečer se je zbral učiteljski zbor z vsemi učenci v veliki dvorani hotela Didič. Dijak Alb. Vončina je deklamoval pozdravno pesem na Nj. Veličanstvo (zl. M. Elizabeta). C. kr. učitelj, poslanec Engelbert Gangl je nato pojasnil učencem zasluge našega cesarja za kmeta (odprava tlake) in za šolstvo. Po deklamaciji Silvija Sardenkove pesmi »Soči« (dijak Vencesl. Poniz) je katehet dr. Andrej Snoj opisal učencem cesarja Franca Jožefa kot vojaka, kot človekoljuba in kot vzor-katoličana. Dijaki mešani zbor je pod vodstvom c. kr. rudn. organista J. Pogačnika vmes zapel tri domoljubne pesmi. Pri tej priliki je ravnatelj-naměstnik g. prof. Juro Kuželčki izrekel zbranim dijakom zahvalo za vse, kar so dobrega storili sirotam in ranjenim vojakom, ter jim razdelil spominske liste c. in kr. vojnega ministrstva. S trikratnim klicem »Slava« na Nj. Veličanstvo in s petjem cesarske himne se je slavnost zaključila. Predno so se dijaki razšli, so zbrali 20 K 90 vin. za »Ređeči križ«.

Podčastniki c. kr. vojaško oskrbovalnega skladišča v Ljubljani priredili so dne 2. decembra 1915 v proslavo 67 letnice nastopa vladanja N. V. cesarja v prostorih g. V. Mraka, restavracija na Rimski cesti, cesarsko slavnost, ki se je nadvse sijajno obnesla. Slavnost se je vršila v ožjem krogu ter je bila nadvse presrečna. Vzpored je obstojal iz slavnostnega govora, pevskih, glasbenih in humorističnih točk. Jako bogato opremljen srečolov pa je skoro vsakega posetnika razveselil z lepim darilom. Bodi tem potom izrečena iskrena zahvala vsem gg. ljubljanskim trgovcem in darovalcem za krasna darila in denarne prispevke. Slavnost je počastil ves uradniški zbor oskrbovalnega skladišča na čelu z gospodom oskrbnikom ter številni gg. častniki in vojaški uradniki ljubljanske garnizije. — Kljub temu, da je bila slavnost namenjena ožjemu krogu, je bil naval tolik, da je mnogo vojaštva moralo oditi, ker so bili prostori dobesedno natlačeni. Oskrba gospoda restavracija je bila izvrstna, cene primerne, kar se mu je vsesiransko priznalo. Čisti dobiček, kateri je dosegel za vladajoče skromne razmere znatno svoto 500 K, se je izročil c. kr. deželni vladi v Ljubljani v prid vojnopomožnemu uradu.

Glasba.

Mozartov Requiem, ki ga bo »Glasbena Matica« izvajala pri bližnjih dveh dobrodelnih koncertih dne 7. in 8. decembra t. l., spada med najslavnejša dela svetovne glasbene literature. Je delo mojstra, kakršni se ne rodé vsako stoletje. Mozart, velik kot simfonij in nič manjši kot vokalni skladatelj, je v tem Requiemu zapel svoj labudji spev. In kar je pri tem glasbenem delu še posebno zanimivo ali bolje rečeno: tragično, je to, da je Mozarta sredi zlaganja Requiema ugrabila — smrt. A Requiem kljub temu ni ostal nedovršen. Po osnutkih, zapuščenih od Mozarta, je njegov nadarjeni učenec in zvesti prijatelj Süßmayer započelo delo tako dobro in popolnoma v duhu žal prezgodaj zamrlega glasbenega velikana dovršil, da dandanes sploh ni mogoče razločiti, kje je nehal Mozart in kje je zastavil Süßmayer. Delo obeh se je zlilo v eno neločljivo enoto.

Velikopotezna Mozartova skladba, ki jo prevevata slovesnožalna resnoba in hkrati iskreno zaupanje na Zveličarjevo usmiljenje, je zložena na liturgično besedilo latinskih črnih maš. Vendar je vsa zasnovana in ustroj te skladbe taka, da se njena glasba prilega bolj koncertni dvorani nego cerkvi. Dosedaj se je Mozartov Requiem izvajal vedno ob najslovesnejših prilikah: ob smrti kraljev in cesarjev, leta 1878. ob smrti papeža Pija IX., ravno tako ob smrti velikih umetnikov. V Ljubljani se je to glasbenovzorno veliko oratorijsko delo izvajalo zadnjič leta 1898. o priliki smrti cesarice Elizabete. Letos pa bo njegovo izvajanje veljalo častnemu spominu naših hrabrih, v svetovni vojski padlih junakov.

Pri koncertih »Glasbene Matice« bo sodelovala izvrstna popolna godba slavne-ga c. in kr. pešpolka. Njen kapelnik gosp. Franc Ritta se je že lani s prireditvijo velikih simfoničnih koncertov v »Tonhalle« in v gledališču pridobil velik ugled kot izborni kapelnik in izvrsten glasbenik. Izvajal je dela z največjo natančnostjo in vzorno lepo, tako da se redko najde tak kapelnik-umetnik. Pripravljaj je tudi za Maticino koncerta orkester za Mozarta »Requiem«. Njegova zasluga bo izvajanje v orkestralni točnosti. V Händlovem »Largo«, lepem klasičnem delu, nastopi tudi kot dirigent orkestra. — Zelo razveselil bo v koncertih občinstvo nastop velepriljubljenih domačih solistov gospe Perslove in gospodov Križaja in Kovčaja; prvokrat pa bo čulo ljubljansko občinstvo izvrstno koncertno pevko gospo Javurekovo.

Nadžkol dr. Kohn umrl.

Ehrenhausen, 4. decembra. (Kor.) Včeraj je umrl tu bivši knez nadžkol olomuški dr. Kohn v starosti 70 let.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 5. decembra. Uradno se raz-glaša:

Dunaj, 4. decembra. Uradno se raz-Nič novega.

Naměstnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Dunaj, 5. decembra. Uradno se po-roča:

Mestoma boj s topovi.

Naměstnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 4. decembra. Veliki glavni stan:

Nobenih posebnih dogodkov. V nemškem dnevnem poročilu 2. t. m. deloma popravljena ruska objava z 29. m. m. ne odgovarja tudi v ostalih podatkih resnici. Pri ruskem napadu na Newel južnozahodno od Pinska, ki je bil mogoč le pod vodstvom domačih vodnikov, ki jim je znano močvirno in gozdno ozemlje, je padel divizijski poveljnik sovražniku v roke. Ostali častniki se ne pogrešajo. Ni res, da so se morale pri Kozlincu in pri Čartorisku umakniti avstrijske čete.

Naivšje vojno vodstvo.

Berlin, 5. decembra. Veliki glavni stan:

Nobenih važnih dogodkov.

Vrhovno vojno vodstvo.

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 2. decembra. (Kor. u.) Uradno se poroča: Dne 1. decembra je naša artiljerija nenadoma napadla sovražni tabor na levem bregu Dvine pri Sonnenhofu med Friedrichstadtom in Jakobovim; Nemci so bežali in pustili na mestu okoli 100 mrtvih in ranjenih. Na levem bregu Stira smo vrgli nazaj sovražnika pri Chriaska (6 km severno od Čartoriska. Na ostalih frontah ni nobene izpremembe.

POSLABŠAN VOJAŠKI POLOŽAJ RUSIJE.

Kodanj. Pariški vojaški krogi beležijo, da se je poslabšal vojaški položaj Rusije, ker so poslali zavezniki velika ojačenja na bojišče in ker so zbrali veliko težkih topov. Naj se ne zanaša na generala »zimo«.

GLASILO RUSKEGA ZUNANJEGA MINISTRA POGRAJANO.

Berlin, »Lokalanzeiger« poroča iz Kodanja: Sazonovo glasilo »Rusko Slovo«, je bilo kaznovano z globo 1000 rubljev, ker je objavilo nek razgovor z novim poljedelskim ministrom Navmovom, ki je izjavil, da ne soglašja z ostalimi člani vlade glede na postopanje s tujimi narodi.

VODITELJ POLJAKOV V RUSKI DUMI UMRL.

Petrograd. Član dume Dymcza, voditelj Poljakov, je nenadoma umrl.

Turčija v vojski.

TURŠKO URADNO POROČILO.

Carigrad, 5. decembra. (Kor. ur.) Iz turškega glavnega stana:

Kavkaška bojna črta.

Ker leži sneg na več mestih 3 metre visoko in ker so nastali hudi viharji, se omejujejo operacije na tej bojni črti le na nevažne spopade med patruljami.

Dardanelska bojna črta.

Od časa do časa artiljerijski dvo-boj in na posameznih točkah ljuti boji z bombami. V odseku Anaforta se je udeleževal sovražnik z 2 oklopnima križarkami in v odsekih Ariburnu in Sedil Bahr z dvema oklopnima križarkama nekaj časa ognja svojih baterij na suhem. Naša artiljerija, ki je uspešno odgovarjala ognju sovražnih baterij na suhem, je zadala mnogim sovražnim strelskim jarkom in nekritim cestam znatno škodo in je uničila postojanko neke sovražne strojnice v Anaforti kakor tudi nekaj postojank za metanje bomb v Ariburnu. Dalje je naša artiljerija z dvema streloma zadela sprednji del neke sovražne križarke, ki je pričela streljati na severnem obrežju pri Sedil Bahr in v krov te križarke in jo je tako prisilila, da je morala ustaviti streljanje in se odpeljati. Neko naše letalo je napadlo na severnem obrežju zaliva Saros 3 km zahodno od rta Irjde na obrežje zavoženo sovražno torpedovko z bombami. Sovražnik je 1. decembra obstreljeval bolniško ladjo »Rešid paša«, ki se po njeni obliki in barvi kakor tudi po vidnem znamenju lahko izpoz-

na kot bolniška ladja, ne da bi jo bil poškodoval.

Na ostalih bojnih črtah nobenih izprememb.

Carigrad, 6. decembra. Iz turškega glavnega stana:

Iraška bojna črta.

Naše čete so prehodile 2. decembra 25 kilometrov in preganjajo sovražnika, ki se umika v neredu. Zasedli so kraj Bagh-kale, ki leži neposredno zahodno od Kutalamare. Zaplenili smo tam sovražno ladjo vlačilnico in eno 250 tonsko šalupo. Ladji sta bili naloženi s strelivom, z živili in z vojnim materijalom vsake vrste. Nekaj smo jih tudi ujeli. Samo tekom enega tedna smo ujeli osem častnikov in 520 mož. Nedavno po naših zaplenjena topničarka »Firiklese« je imenovana po svetem Sehamanu z ozirom na to, ker so usmrtili Angleži šest uslužbencev v mavzoleju imenovanega sveinika, ki leži blizu kraja istega imena.

Dardanelska bojna črta.

Naveden sovražni oženj na morju in na suhem je onemogočil krepak odgovor naše artiljerije. Granate so zadele neko sovražno transportno ladjo v Kemiklik Limanu. Ladja se je potopila, neka torpedovka je pobegnila. Pri Ari Burnu smo uničili neko sovražno strojnico v Kanlisitu. V odseku Sedilbahr se je bil ponoči od 2. na 3. decembra ljut boj z bombami. Sovražnik je izstrelil zelo veliko množino krogel na naše središče in na naše levo krilo. Naša artiljerija je zadela neko sovražno oklopnico s štirimi krogami. Oklopnica je streljala iz zaliva Saros in v smeri Kavakopur. Oklopnica je prenehala streljati in se je odpeljala. Naša artiljerija je dalje odpodila neko torpedovko, ki se je poizkušala približati otkom v tem zalivu. Z junaskimi dejanji so na tej bojni črti zadnje dni tekmovali naši letalci. Nekemu vojnemu letalu, ki ga je vodil letalni poročnik Ali Riza s pilotom Orkanom, se je posrečilo v odseku Sedilbahr prisiliti sovražno letalo, da se je moralo spustiti na tla. Isto letalo je z metanjem bomb prisililo neko oklopnico, ki je hitela na pomoč neki ponesrečeni torpedovki, da se je morala umakniti. Letalo je otvorilo nato s strojnimi ognji na posadko, ki se je nahajala na mostu oklopnice in na torpedovki in je zapodila v beg sovražno letalo, ki jo je hotelo napasti. Isto letalo je napadlo dne 2. decembra sovražni monitor, ki je obstreljeval naše postojanke in je je zapodilo z bombami. Monitor je bil prisiljen, da je moral nehati streljati.

Angleški poraz pri Ktesiphonu. — Angleži izgubili 4726 mož in dva parnika.

London, 6. decembra. (Kor. urad.) Reuterjevo poročilo: V nekem uradnem komunikatu o bojih v Mezopotamiji se obvešča:

Kakor se je že poročalo, je zasedel general Townshend bojišče pri Ktesiphonu in je odbijal vse protinapade, dokler niso odpravili ranjenice in 1600 turških vojnih ujetnikov proč. Umaknil se je nato glede na zadane mu velike izgube in ker so došla turška ojačenja. Vse angleške izgube so znašale 4576 mož. Ponoči 30. nove. je izvedel Townshend z nekim močnejšim oddelkom boj, ki so ga zborili zadnji oddelki. Izgubili smo v tem boju približno 150 mož in 2 rečna parnika, ki smo jih morali popustiti glede na sovražni oženj, ko smo pokvarili topove in stroje. Townshend omenja v svojem poročilu, da so čete odločne in da se umikajo v dobrem redu. Po zadnjih poročilih se nahaja general Townshend nekaj milj od Kutalamane, kamor se je umaknil ostanek njegovih čet.

Avstrijski moderni motorni topovi na Dardanelah.

Carigrad, 6. decembra. (Kor. urad.) Poročilo, da so obnovljeno direktno zvezo med Carigradom in osrednjima veselilama porabili predvsem za to, da so preskrbeli dardanelski artiljeriji moderne motorske baterije, ki so že došle, vzbujajo v širokih ljudskih slojih hvaležnost nasproti Avstriji, ki je izrazila tudi častopisje. »Tasvir-i-Efkar« objavlja slike 24 in 30 cm motornih topov in pristavlja, da so se ti topovi izkazali kot največji činitelji splošne vojske in da so na raznih bojiščih odločili izid boja.

»Goeben« in »Breslau« na Črnem morju.

Berlin. Petrograjski listi poročajo, da križarki »Goeben« in »Breslau« na Črnem morju zopet živahneje nastopata. Pred dnevi sta obstreljevali kavkaško obrežje in sta potopili dve ruski pomožni ladji. Po zadnjih poročilih sta križarili skupno s podmorskimi čolni in s torpedovkami pri Varni.

Boji na zahodu.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 4. decembra. (Kor. ur.) Wolff poroča iz velikega glavnega stana: **Nepregledno viharno deževno vreme je na celi bojni črti oviralo bojevanje.** Vrhovno vojno vodstvo.

Berlin, 5. decembra. Veliki glavni stan:

Nobenih važnih dogodkov.

Vrhovno vojno vodstvo.

Važna posvetovanja v Calaisu.

London, 6. decembra. (Kor. ur.) »Reuter« objavlja: Uradno se obvešča: **Minipredsednik Asquith, lord Kitchener, prvi lord admiralitete Balfour v spremstvu vojaških in mornariških posvetovalcev so se posvetovali včeraj v Calaisu s francoskim ministrskim predsednikom Briandom, vojnim ministrom Gallienijem in z mornariškim ministrom Lapage.** Zvečer so se vrnili na Angleško.

Pariz, 6. decembra. (K. u.) O posvetu v Calaisu poroča »Agence Havas«: Poleg oseb, o katerih se je poročalo, se je udeležil posveta na angleški strani načelnik generalnega štaba Murray in neki zastopnik zunanjega urada, s francoske strani pa tudi politični ravnatelj zunanjega ministrstva Margerie in načelnik generalnega štaba Graciani. Posvetovali so se od pol 2. do 6. o najvažnejših sedanjih vprašanjih.

Novi poveljnik francoske armade.

Pariz. »Petit Parisien« poroča, da najbrže povere neposredno odgovornost za francosko bojno črto neki novi osebnosti, ki bo nadzorovana po generalistu. General vojne, ki prevzame odgovornost, se kmalu naznani. Od početka vojske se je izkazal s sijajno vztrajnostjo in z neprekosljivo srčnostjo in z odlično bistroumnostjo, kadar gre zato, da se rešijo vprašanja, na katere pred načinom sedanje vojske ni bilo misliti.

General Joffre dobi nov naslov.

Pariz. (Kor. ur.) Na poročilo vojnega ministra Gallienija je podpisal Poincare odlok, s katerim se izroča vrhovno poveljstvo narodnih armad, izvzemši bojišč, ki so odvisni od kolonialnega ministra, vrhovnega poveljnika vojnih sil na suhem in na morju v severni Afriki in generalnega rezidenta v Maroku, divizijskemu generalu z naslovom višjega poveljnika francoskih armad. Z drugim naslovom se imenuje general Joffre za višjega poveljnika francoskih armad.

Joffrejeva moč zelo pomnožena.

London, 6. decembra. (K. u.) »Times« poročajo iz Pariza: Joffrejevo imenovanje za višjega poveljnika vseh francoskih armad je večje, kakor same tehnične važnosti. Solunska ekspedicija se nahaja zdaj tudi pod Joffrejevim vodstvom in je odgovoren za njo. Če se hoče postopati po načelu, da zavezniki pri vodstvu splošne vojske skupno delajo, mora tudi Anglija imenovati moža, s katerim se bo Joffre lahko posvetoval in sklepal o bodočih načrtih. Od obsega novih dolžnosti, ki jih je prevzel Joffre, je odvisno, če dobi naslednika v poveljstvu severnih in vzhodnih armad. Trenotno je pa najvažnejše vprašanje o Levantu.

Kitchener ostane angleški vojni minister.

Rotterdam. Londonski listi poročajo: Kitchener ne prevzame nobenega poveljstva v armadi in prične 10. t. m. zopet poslovati v vojnem ministrstvu.

Nemci potopili pri Egiptu angleško topničarko.

Kodanj. »Daily Telegraph« poroča iz Aten: Nek nemški podmorski čoln je potopil neko angleško topničarko, ki je bila določena, da brani egipčansko obrežje.

Razna poročila.

Lahi popravljajo in grade v Albaniji ceste in iščejo zveze s poraženo srbsko armado.

Pariz, 6. decembra. (K. u.) Turinski posebni poročevalec lista »Petit Parisien« poroča: V Albaniji so izkrcali predvsem italijanske ženijske čete, ki popravljajo pota in grade ceste. Dosegli bi radi zvezo s srbsko armado, ki se umika deloma v Dibro in deloma na albansko obrežje.

Za vojaško zvezo z Nemčijo.

V obzorniku »Novi rod« priporoča grof Julij Andrassy vojaško konvencijo z Nemčijo. Oboroženo moč zavezniških držav bi bilo treba tako urediti, da bi imele vse armade zavezniških držav enako orožje in izvežbanje in častniki teh armad bi morali že v mirnih časih stopiti v bližnje medsebojno zvezo.

Šesto vojno zasedanje nemškega državnega zbora.

Berlin. (Kor. ur.) Proračunski odsek je v prvem branju sprejel zakonski načrt o pripravi obdavčenja vojnih dobičkov in je pričel razpravljati o vprašanjih preskrbe z živežem. Poročevalec je podal pregled

: Naročajte „Slovenca.“ :

o položaju na trgu z živili in rekli: Z ozrom na naša živila ni potrebno, da se konča vojska en dan prej, kakor to zahteva varnost države in koristi celega naroda.

Ameriška mirovna ekspedicija.

London, 3. decembra. (Kor. urad.) Reuter javlja iz Washingtona: Državni tajnik je objavil, da je državni oddelek sklenil, da članom takozvane ameriške mirovne ekspedicije ne da potnih listov. To utemeljuje tako, da ima državni oddelek to načelo, da daje potne liste samo onim ljudem, ki imajo v Evropi nujne posle. Ta korak smatrajo za znamenje, da ameriška vlada obsoja mirovne poizkuse ameriških zasebnikov.

Kasnejša brzojavka iz Washingtona pa javlja. Lausingov razglas velja samo za potne liste v vojskujoče se države. Za nevtralne države pa se je že izdalo 75 potnih listov. Več jih niso hoteli dati iz tehničnih ozir.

Mirovna ekspedicija Fordova odpotovala.

New York. (Kor. ur.) Mirovna ekspedicija Fordova je odpotovala na parniku »Oskar II.« Ekspedicije se udeležuje 140 oseb, med njimi 54 poročevalcev in trije kinematografi.

Neresnična vest o podaljšanju brambne dolžnosti v Nemčiji.

Berlin, 3. decembra. (Kor.) Wolffov urad poroča: Vesti o predstojemem nameravanju podaljšanja zakonite brambne dolžnosti, ki se zopet razširjajo, so popolnoma neutemeljene.

30 mirovnih zborovanj v Angliji.

Berlin, 4. decembra. Amsterdamski dopisnik »Voss. Ztg.« izve iz Londona, da se je vršilo v zadnjih dveh tednih nad 30 zborovanj, na katerih so se pečali o izgledih na mir. Povsod pa se je pri tem zastopalo mišljenje, da hrepene vse vojskujoče države za mirom in da je vojska trenutno dospela v položaj, v katerem se morejo vse države odločiti za nove napore. To nam kaže vprašanje, ako se ne bi mogle take zahteve narodom prihraniti.

Prisiljeno novačenje na Angleškem.

London, 6. decembra. (K. u.) Lord Derby je objavil v petek oklic, ki izvaja, da nujno potrebujejo vse može v starosti med 19. in 40. letom. Kdor se prostovoljno ne prikladi, bo po 11. decembru prisiljen, da se prikladi.

London, 6. decembra. ((K. u.) Tednik »Nation« izvaja: Velika Britanija šteje 47 milijonov prebivalcev; pod orožje mora največ 4.700.000, a 5. avgusta je bilo prijavljenih že 64 odstotkov navedenega števila.

Odgoditev vpoklica črnovojnikov.

Domobranksko ministrstvo naznanja, da imajo črnovojni obvezanci rojstnih letnikov 1872, 1873, 1874, in 1896, ki so bili z vpoklicnim razglasom M/2 (L/I) pozvani, da nastopijo vojaško službo dne 6. decembra 1915, — odriniti k vojakom šele 15. decembra 1915. Ostale določbe zgornjega vpoklicnega razglašja ostanejo v veljavi. Vendar je pa tem črnovojnim obvezancem dano na prosto voljo, da morejo tudi že 6. decembra nastopiti vojaško službo. Črnovojni obvezanci, ki bi ne bili pravčasno obveščeni in bi prišli 6. decembra, bodo na lastno željo dobili dopust do 15. decembra.

Dnevne novice.

+ Cesarjev vojaški zaslužni križ. Iz vojnega tiskovnega stana se poroča, da je naslovil cesar višjemu armadnemu poveljniku nadvojvodi Ferdinandu sledeče Najvišje lastnoročno pismo:

Ljubi gospod stričnik nadvojvoda Friderik! V imenu skupne oborožene sile ste Me naprosili, naj v znamenje novega priznanja vseh odličnih, požrtvovalnih in junških dejanj, ki jih izvaja oborožena sila od začetka sedanje svetovne vojske, nosim vojaški zaslužni križ prve vrste z vojno dekoracijo, ki sem ga ustanovil. Rad ustrežem tej želji kot izraz tiste zveste vdanosti nasproti svetim dolžnostim do domovine, ki prešinja mojo obrambno silo, kar me zelo gine. Ta požrtvovalnost tvori nerazrušljivo zvezo, ki Me veže z Mojimi hrabrimi vojaki, ki so srčni do smrti. Zahvaljujem se Vam, ljubi feldmaršal, in ko se zahvaljujem Vam, se zahvaljujem tudi vsem junakom, ki tekmujejo na severu in na jugu v hrabri vztrajnosti. Vsemogočni nam bo pomagal h končnemu uspehu.

Dunaj, 2. decembra 1915.

Franc Jožef m. p.

+ Cesar je zasluljal v avdienci 5. t. m. dopoldne v Schönbrunnu noviciem vojnega predsednika c. kr. najvišjega računskega dvora dr. Maksa Vladimira barona pl. Beck.

+ Baron Heinold je imenovan za namestnika na Moravskem.

+ Dr. Schuster pl. Bonnot je imenovan za guvernerja poštne hranilnice.

— Veleizdajniška sodna obravnava v Zagrebu. Dne 13. t. m. se prične pred zagrebškim sodnim stolom sodna obravnava zaradi zločina veleizdaje proti dr. Srgjanu Budisavljeviću, odvetniku v Zagrebu, dr. Lazarju Popoviću, zdravniku v Karlovcih v Sremu; dr. Milanu Metikoša, odvetniku v Glini; Milanu Feodoroviću, privatnemu uradniku v Karlovcih v Sremu in Juriju Gavriloviću, profesorju v Zemunu.

— Poročil se je danes c. in kr. stotnik g. Karel Košak, sin rajnega deželnega poslanca g. Fr. Košaka iz Grosuplja, z gosposlično Poldi Javornik v Žaljni. Bilo srečno!

— Umrl je v Celju vsled ran vojak Andrej Suštar.

— Umrla je v Radgoni grofica Wurmbrand-Stuppach.

Ranjen je bil v Oslavju od laške granate v levo nogo rezervni poročnik Matija Malešič iz Črnomlja. Zdravi se v Sternthalu pri Ptuj (rezervna bolnica št. 7).

Umrla je 5. t. m. v deželni bolnišnici iz št. Ferjana, užitkarica Viktorija Maraš, nazadnje stanujoča v Zgornji Šiški št. 26.

— Izvanreden slučaj poroda. Posestnikova žena Neža Gnezda iz Jeličnega vha št. 14 pri Idriji je porodila dne 4. t. m. otroka moškega spola, ki ima dva nosa, dvoje ust in štiri oči. Drugače je dobro razvit in normalen. Čelo ima eno in je glava precej debela. Krstili so ga za Nikolaja. Otrok še živi in se nahaja v deželni bolnišnici.

Umrl je v Zagrebu trgovec in posestnik Franjo Šolar, star 94 let.

— C. kr. avstr. razredna loterija. Zrebanje 1. razreda V. loterije se vrši že 14. in 16. decembra t. l. Srečke za ta razred prodaja Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani kot poslovno mesto c. kr. avstr. razredne loterije in njene podružnice v Celju, Celovcu, Trstu in Splitu. Cena srečk je za 1 osminko 5 K, 1 četrtinko 10 K, polovico 20 K, za celo 40 K. Pismena naročila se izvršujejo poštnoobratno.

Primorske novice.

Goriški nadškof — župnik. Goriški nadškof ekselencja dr. Sedej upravlja sedaj svojo rojstno župnijo Ravne pri Cerknem. Opravlja vse župnijske posle in obiskuje bolnike. Mons. Casteliz, nadškofov tajnik in župnik s Placute sta v Vipavi.

Umrl je v Trstu g. Josip Kalin. V Oplju v Istri se je pojavil legar. Umrl je dozdaj nekaj mladih ljudi. Zadnji čas pa je bolezen jako ponehala, kar ni nemala zasluga tudi vrlega zdravnika iz Motovuna, dr. De Franceschi, ki nadvse požrtvovalno skrbi za bolnike.

Od laške granate ranjena na obeh nogah je bila v začetku tega meseca Julija Bucik, 20 let stara dnarica iz Batov št. 19 občine Kanal. Pripeljali so jo v tukajšnjo deželno bolnišnico.

Ljubljanske novice.

Ij Bivši predsednik »Danice« praporščak Franc Koblar ranjen. V hudih bojih na Oslavju je bil 23. novembra ranjen od granate urednik »Zore« in bivši predsednik slov. kat. akad. društva »Danice«, praporščak Franc Koblar. Nahaja se v ljubljanski deželni bolnici. Zdravje se mu je že precej na bolje obrnilo.

Ij Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov vabi vse svoje člane, da se v sredo 8. decembra, na praznik Marijinega brezmadežnega spočetja zanesljivo udeležijo društvene cerkvene slavnosti v Križanski cerkvi. Ob 7. uri je sv. maša, ki se bode darovala za člane, ki so v vojski ali vojni službi. Med sv. mašo, pri kateri poje društveni pevski zbor, je skupno sv. obhajilo društvenikov.

Ij Iz seje magistratnega gremija dne 3. decembra 1915. Ivani Gerstnerjevi, profesorjevi soprogi in hčeri pokojne Jožefine Gnesdove, lastnice hotela »Pri slonu«, se podeli koncesije za obratovanje restavracije, za obratovanje hotela in kavarne ter za vožnjo s hotelskim omnibusom. — Cesta na južno železnico, ki je zasebna last te železnice in katero je železnica za čas vojne odprla tudi prometu z vojaškimi vozili, preje je bila le za pešce, — je postala vsled živahnega prometa zelo slaba, vsled česar se je mestna občina že obrnila na železniško upravo s prošnjo, da bi dala to cesto posuti; dobila je pa negativen odgovor. Zato se sklepe, da bo dala mestna občina sama potrebni gramoz brezplačno na razpolago in se obrnila na vojaško oblast, da bi vojaki gramoz na cesto zvozili in cesto posuli. — Edvardu Šimnicu, kaplanu in lastniku hiše št. 56. na Sv. Petra cesti, se podeli stavbno dovoljenje za napravo novega stranišča in vpeljavo straniščnih cev. — Juliju Elbertu, trgovcu in hišnemu posestniku na Kongresnem

trgu št. 14, se podeli uporabno dovoljenje za nanovo adaptirane prostore v dvoriščnem poslopju njegove hiše. — Adolfu Zabjeku, gostilničarju in posestniku na Poljanski cesti št. 55, se podeli uporabno dovoljenje za razne poprave in prezidave v njegovi hiši. — Antonu Deghenghiju se dovoli postaviti na drugem dvorišču njegove hiše št. 1. na Franca Jožefa cesti nove drvarnice. — Cene za drsanje na mestnem drsališču pod Tivolijem in za vožnjo s čolni ostanejo iste kot dosedaj. — Polnjenje ledenice v mestni klavnici se odda dosedanjemu dobavitelju Alojziju Čerinu, posestniku v Štepanji vasi, za ceno 35 vin. za 100 kg ledu.

Domače politične vesti.

Vrhovni poljski narodni odbor.

Iz Lvova poročajo, da se je na konferenci vseh meščanskih krogov na predlog rektorja politehnike Fiedlerja sklenila sledeča resolucija: Zborovanje izraža upanje, da bo vrhovni narodni odbor zahteval dosedanje stališče z dosedanjim vstrajnostjo in postal središče organizacije poljskega naroda. Zborovanje daje tudi vse sile za bodočnost naroda na razpolago vrhovnemu narodnemu odboru.

Razpust sokolske zveze.

Iz merodajnega kroga se poroča, da sta razpuščeni samo »Česka obec sokolska« in »Zveza slovanskega sokolstva«, nikakor pa ne posamezna sokolska društva.

V deveti deželi. Povest. Spisal H. R. Haggard. Cena 1 K 40 v. V slovenskem prevodu so prejšnja leta izšle že tri Haggardove povesti, in sicer: Dekle z biseri, Roža sveta in Salomonovi rudniki. Vse so skrajno zanimive, skrivnostne, skoro neverjetne in prepolne z bujno domišljijo, imajo pa tudi mnogo poučnega jedra in nas seznanjajo s prirodo tujih dežel in njihovimi prebivalci. Povest »V deveti deželi« je istotako zanimivo-poučna in velja samo 1 K 40 v. Dobi se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Vstaja škenderbegova. Zgodovinska povest. Povest je zelo zanimiva; seznanja nas z Balkanom, ki ima za seboj tako krvavo zgodovino, katere se danes še bolj krvavo nadaljuje. Povest ima zgodovinsko ozadje in je zato tembolj aktualna. Cena 60 vin. Dobi se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Pod svobodnim solncem. Dva zvezka 6 K 80 v, vezano 8 K 80 vin. Veliki roman iz zgodovine naših prednikov, ki so se bojevali na Balkanu za svobodo, je danes še posebno aktualen. Za božično darilo zelo primerna knjiga.

Zahvala.

Za obilne dokaze iskrenega sočutja, ki so nam došli povodom tako tragične smrti nadvse ljubljene soproga, očeta, sina, brata in svaka, gospoda

Rudolfa Paa

c. kr. gozdnega pristava

izrekamo tem potom najsrčnejšo zahvalo. Posebno se zahvaljujemo gosp. župniku Stefanu pl. Posarelliju za obilo tožbe in spremstvo k večnemu počitku, dalje vsem gg. kolegom, ki so prihiteli spremit pokojnika, g. nadučitelju Edvardu Praprotniku za krasni nagrobni govor in vsem znancem in prijateljem, ki so nas tolažili in spremili dragega pokojnika na njegovi zadnji poti.

Dol, Ljubljana 26. nov. 1915.

Antonija Paa, »oproga, Pavlica Paa, hčerka, Ivana Paa, mati, Pavla pl. Ohm Januschowsky - Wischehrad, sestra, Anton vitez Ohm-Januschowsky pl. Wischehrad c. kr. sodnik, svak.

Župnik v pokoju išče

primerne službe

v Ljubljani event. tudi izven nje. Cenene ponudbe na upravo lista pod št. 2545.

Gospodična

zmožna slov., nem. in ital. gozika, želi nastopiti službo kot vzgojiteljica ali pa družabnica. — Vprašati je na upravo »Slovenca« pod šifro »Vzgojiteljica«

IGN. HLADNIK.

Missa salve Regina

za mešan zbor ali orgle, ali spremeljavo dveh violin, Viole, Čelo in Violona, (2 Roga in Bas.) Partit. in 4 glasovi 2 K 40 h, posamezen glas 20 h, instrumentalni glasovi 5 K. (Masa je zložena v slogu: Missa Rosarii.)

Tekač (Laufbursche)

zanesljiv in pošten, z znanjem obeh deželnih jezikov in ki se spozna po mestu, se sprejme takoj. — Prošnje na upravo tega lista pod »Express 2593«

Jetrne klobase

se prodajajo jutri, v torek od 8. do 10. ure v mesnici

„Vnovčevalnice za živino“.

2588

U VI 1286/15-3

V imenu Njegovega Veličanstva cesarja!

C. kr. okrajna sodnija v Ljubljani je razsodila o obtožbi javnega obtožitelja zoper Ivano Brglez, rojeno leta 1876 v Utiku, na Dobrovo pristojno, r. k. omoženo, posestnika ženo v Utiku št. 16, radi prestopka po § 14 cesarske naredbe z dne 7. avgusta 1915 št. 228 dr. zak. v navzočnosti dr. Pavlina kakor javnega obtožitelja, obtoženke Ivane Brglez po danes dognani glavni razpravi po predlogu javnega obtožitelja, naj se obtoženka kaznuje, tako:

Obtoženka Ivana Brglez je kriva, da je dne 15. novembra 1915 na Glincah izrabljala izredne razmere, povzročene po vojnem stanju, zahtevala za neobhodne reči, namreč za 1 liter mleka po 28 h, očitne čezmerne cene in je s tem zakrivila prestopke draženja po § 14 cesarske naredbe z dne 7. avgusta 1915 št. 228 dr. zak. ter se radi tega obsodi po § 14 citirane cesarske naredbe z uporabo §§ 266, 260 k. z. na 24 ur zapora, poostrelega s postenjem in na 20 kron denarne globe, v slučaju neiztrljivosti pa ne nadaljnih 48 ur zapora ter po § 389 k. p. r. v povračilo kazenskih stroškov, in se izreče, da se bode sodba v smislu § 19 cit. naredbe po pravomočnosti objavila na stroške obtoženke v obeh slovenskih dnevnikih.

Ljubljana, dne 23. nov. 1915.

Nagode s. r.

2587

U VI 1235/15-2

V imenu Njegovega Veličanstva cesarja!

C. kr. okrajna sodnija v Ljubljani je razsodila o obtožbi javnega obtožitelja zoper Franciško Kožuh, rojeno 10. novembra 1879 v Češnjici, pristojna v Zgornjo Šiško, r. k. vdovo, posestnico v Zgornji Šiški št. 33, radi prestopka po § 14 ces. narebe z dne 7. avgusta 1915 št. 228 dr. zak. v navzočnosti dr. Pavlina kakor javnega obtožitelja, Franciške Kožuh, po danes dognani glavni razpravi po predlogu javnega obtožitelja, naj se obtoženka kaznuje, tako:

Obtoženka Franciška Kožuh je kriva, da je dne 25. oktobra 1915 v Sp. Šiški, izrabljala izredne razmere, povzročene po vojnem stanju, zahtevala za neobhodne reči, namreč za zeljate glave, od katerih je 1 tehtala 1 kg 5 dkg, po 22 h, očitne čezmerne cene in je s tem zakrivila prestopke draženja po § 14 ces. naredbe z dne 7. avgusta 1915 št. 228 dr. zak. ter se radi tega obsodi po § 14 citirane cesarske narebe v uporno §§ 226, 266 b k. z. na 24 ur v zapor, poostrelega s postenjem in na 20 kron denarne globe, v slučaju neiztrljivosti pa na nadaljnih 48 ur zapora ter po § 389 k. p. r. v povračilo kazenskih stroškov.

Nadalje se izreče v smislu § 19 cit. cesarske naredbe, da se bode sodba po pravomočnosti objavila na stroške obtoženke v obeh slovenskih dnevnikih.

Ljubljana, dne 23. novembra 1915.

Nagode s. r.

2590

V 198/15/11

V imenu Njegovega Veličanstva cesarja!

C. kr. okrajna sodnija v Vipavi je o obtožbi opravitelja drž. pravdnštva zoper Jakoba Fajdige zavoljo prestopka po § 14 ces. odredbe z dne 7/8. 1915 št. 228 dr. zak. v navzočnosti opravitelja drž. pravdnštva nam. Alojzija Černigoja, prostega obtoženca Jakoba Fajdige, po danes dognani glavni razpravi po predlogu obtožitelja, da se uporabi zakon, razsodila tako-le:

Jakob Fajdiga, roj. 27/4. 1858 v Hraščah, kat. vero, oženjen trgovec v Vipavi, nekanizovan je kriv, da je kot trgovec dne 20./9. 1915 v Vipavi zahteval od Franceta Počkaja za par čevljev, kupljenih za 40 K, sprva kupnine 56 K, ki jo je potem znižal na 53 K, in s tem zahteval, izrabljala izredne razmere združene z vojnim stanjem, za čevlje, kot neobhodno potrebno reč, očitno čezmerne cene, storil je s tem prest. po § 14 ces. odredbe z dne 7/8. 1915 št. 228 dr. zak. in se obsodi po § 14 cit. ces. odredbe z uporabo § 261 k. z. na 300 K globe, v slučaju neiztrljivosti pa na 10 dni zapora in po § 389 k. p. r. v povračilo stroškov kazenskega postopanja.

V Vipavi, dne 16. novembra 1915.

Kozina J. r.

Enonadstropna hiša

se zaradi odpotovanja pod ugodnimi pogoji takoj proda. Več se izve v Rožni dolini št. 222 pri Ljubljani. 2542

Orehov okrogli les

kupi v vsaki množini po najvišjih cenah
Peter Angelo, Ljubljana.
Le pismene ponudbe se žele, tudi od trgovcev. — Posredovalci se iščejo proti dobremu plačilu. 2426

Gospodična

vešča slovenskega, nemškega in italijanskega jezika išče mesta blagajničarke ali prodajalke. Cenjene ponudbe se prosijo poslati na upravo tega lista pod št. 2560.

LIMON.

esenca 1 steklenica 1 K
odgovarja 10 limonam 1753
Lekarna Trnkóczy
Ljubljana zraven rotovža.

Št. 19.272.

Razpis

ustanove za meščanske otroke.

Mestni magistrat ima oddati obe mesti **Primož Auerjeve** ustanove, vsako po 130 K na leto.

Pravico do te ustanove imajo otroci ubožnih ljubljanskih meščanov, med katerimi imajo prednost sinovi in hčere takih meščanov, ki so izdelovalci lasulj, za temi pa otroci meščanov, ki so z ustanoviteljem kaj v sorodu.

Ustanovo se sme uživati toliko let, da se živatelj priuči kake stroke in si more sam kruha služiti.

Z dokazili v zmislu tega razpisa obložene prošnje je vlagati pri vložnem zapisniku do **31. decembra 1915.**

Prosilci se radi vednih pomot še posebej opozarjajo, da domovinska pravica v Ljubljani ni isto, kakor meščanstvo.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 1. decembra 1915.

2589

Klanjajoč se neskončni Previdnosti božji naznanjam v svojem in svoje matere ter sester imenu, da je Gospod življenja in smrti poklical k Sebi v boljše življenje mojega preskrbnega, predobrega in preljubljenega očeta

JOŽEFA SKUBIC

ki so sinoči, dne 1. decembra ob 1/2 10. uri po dolgem mukopolnem trpljenju večkrat previdni s sv. zakramenti pobožno izročili Stvarniku svojo blago dušo.

Truplo predragega očeta se položi v petek, dne 3. decembra ob 10. uri dopoldne po sv. mašah k počitku na pokopališču v Hrovači, kjer bo čakalo angel-skega poziva k vstajenju.

Prijatelji in znanci, molite za njihovo dušo!

Ribnica, dne 2. decembra 1915.

Anton Skubic,
dekan, sin.

Karel Košak
c. in kr. stolnik

Poldi Košak, roj. Javornik

poročena

Grosuplje-Žaljna, dne 6. decembra 1915

Naivarnejša založitev kapitala.

Gozdi

se prodajo
v delih po 10 do 150 oralo in
več, v lepi, ravni legi, blizu ko-
lovora.

Ponudbe na upravo graščine KRUPA pošta GRADAC
na Dolenjskem

Modni salon

Stuchly-Maschke

Ljubljana

Židovska ulica št. 3 Dvorski trg 1.

Osebnost izbrane
novosti z Dunaja

Priporočila: največjo izbero
klobukov za dame in de-
klince kakor tudi bogato za-
logo žalnih klobukov.

Solidno blago. Popravila točno in vestno. Priprano nizke cene.
Zunanja naročila na izbiro z obratno pošto.

SIROLIN "Roche"

Prsne bolezni, oslovski kašelj, naduha, influenci.

Kdo naj jemlje Sirolin?

1. Vsak, ki trpi na trajnem kašlju, lažje je obvarovati se bolezni, nego jo zdraviti.
2. Osebe s kroničnim kašljem bronhijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vadušljivi, katerim Sirolin znatno olahča naduha.
4. Skrofuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vspehom na splošni počutek.

Se dobi v vseh lekarnah à K. 4.-

Božična darila za naše vojake

na bojnem polju

Gorko perilo, potrebščine vseh, tudi
toiletnih vrst

v vojaško-poštnih zabojih

pošilja

ÖHLER & CO. v TRSTU

Corso 16

Corso 16